

திராவிடநாடு

மார் 4

தலபுரம் 3-3-1946

பக்க 46

"பலமான அடி! இரத்தம் வெள்ளம்போலவந்தது. டாக்டர்! கொஞ்சம் அவசரமாக வரவேண்டும். ஆசாமி மூர்ச்சையாகி விட்டிருக்கிறான்."

"என் சார்? அடிபட்டது யாருக்கு?"

"இந்த ஆளுக்கு"

"இல்லை, நீ போடுகிற கூச்சலைப் பார்த்தால், உனக்குத்தான் அடிபட்டது, அதனாலேதான் இப்படி அலறுகிறாய் என்று நினைத்தேன். இங்கிதமே தெரிவதில்லை. வேறு எந்த இடத்திலே வேண்டுமானாலும் கூவலாம் கொக்கரிக்கலாம், டாக்டர்கள் இருக்கும் இடத்திலே நிசப்தம் இருக்கவேண்டும், தெரிகிறதா?"

"சரிதான், சார்!"

டாக்டர், நர்சுக்குச் சாவதானமாகச் சில விஷயங்கள்—வைத்திய சம்பந்தமாகத்தான்—கூறிவிட்டு, பிறகு வந்தார். அடிபட்ட ஆசாமி, பலகைமீது படுத்துக் கிடந்தான். சட்டை பூராவும் இரத்தமாய். பக்கத்திலே நின்ற கொண்டிருந்தான், டாக்டரை அவசரப்படுத்தியவன்.

"என்ன இது?" என்று கேட்டார் டாக்டர். யாரோ பேசின அடிகாரி பேசுவதுபோல இருந்தது, அவருடைய குரல், பாவனை, பார்வை.

"இவன் என் நண்பன். எக்கச் சக்கமாக ஒரு இடத்தில் அகப்பட்டிருக்கொண்டான்; இப்படி அடித்து விட்டார்கள்"

"போலீசுக்கு அல்லவா போக வேண்டும், அங்கே சென்று, அடிபட்ட விதம், அடித்த ஆளின் பெயர் இடம் இவைகளைக் கூறிவிட்டு வந்தால், பிறகு அவர்களே என்னை அழைப்பார்கள்"

"போலீசுக்குப் போவதற்கில்லை"

"ஏன்? குடித்துவிட்டு ஆடினா; கூத்திவிட்டால் அடிபட்டவனா? அல்லது திருடி உதைபட்டானா? போலீசுக்குத் தெரியக்கூடாத விதத்திலே அடிபட்ட 'மர்மம்' என்ன?"

"ஐயயோ, நீங்கள் வினாகவெல்லாம் சந்தேகப்படுகிறீர்களே! அப்படி ஒன்றுமில்லை. இவன், தன்னுடைய நெருங்கிய உறவினரிடம் அடிபட்டான், அதைப் போலீசுக்குத் தெரிவிப்பதற்கில்லை என்றேன்; வேறொன்றுமில்லை"

இந்தப் பேச்சுக்கிடையிலேயே, டாக்டர் திட்டப்படி, கம்பவுண்டர், அடிபட்ட இடத்தைச் சுத்தம் செய்து மருத்துவசிகி, கட்டுக்கட்டி விட்டான். அடிபட்டவனின் கண்கள் கொஞ்சம் திறந்தன, மீண்டும் மூடிக்கொண்டன. டாக்டர், ஒரு

சிறு கதை

தேடியது, வக்கீலை!

—(சௌமியன்)—

முழுங்கு பாலை, அவன் வாயில் கொட்டச் சொன்னார். அந்தச் சடங்கும் முடிந்தது. பிறகு, கம்பவுண்டர் 'பில்' தயாரிக்கலானார்.

"பெயர்?"

"என் பெயரா?"

"இல்லைய்யா, இவன் பெயர்?"

"இவன் பெயர், இருதயநாதன்!"

"விவாசா?"

விட்டிலே ஒரு கலியாணக் கூட்டம்வந்திருக்கிறது" என்றார். டாக்டர், அகற்கான 'பில்' தயாரிக்கச் சொல்லி விட்டு, கோயாளிக்கு வேண்டியவைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளும்படி கம்பவுண்டருக்குக் கட்டளையிட்டுவிட்டு, கார் ஏறி, பங்களா சென்றார். என் அடிபட்டான்? எப்படி அடிபட்டான்? என்பதுபற்றி மேலால் தகவலும் கேட்கவில்லை; அடி பலம், அல்லது

வாழ்க தொண்டர் படை!

(புதுவைச் சிவம்)

தொண்டாற்ற எழுந்ததுபார், கறுப்புச் சட்டைத் தொண்டர்படை திராவிடத்தின் மாசு போக்க! தொண்டிற்றேல் வாழ்வுகில துய்மை யாமோ? சுகல அந்த வாழ்வினிலே மீள்வ தாமோ? என்டிசையும் உயர்ந்தின்று விளங்கு தற்கே எழுச்சியுறும் தொண்டர்படைச் செயலே யன்றோ? வண்டமிழர் அதைமறந்தார்; வாழ்வி மூத்தார்! வகுத்திட்டார் அப்படையைப் பேரியா ரின்றே!

முன்னுளில் இங்காட்டு மக்கள் வாழ்வு முற்போக்கில் அனுதினமும் செல்லக் கண்டோம்! பின்னுளில் அங்கிலாதான் முற்றும் மாறிப் பிற்போக்கில் பில்குசேர்த்தே யழுந்தக் கண்டோம்! அன்னதற்குக் காரணந்தான் என்ன வென்றே அறிதற்கும் முடியாத நிலையில் மக்கள், இன்றேங்கி யுழலுகின்றா! இதனைப் போக்க எழுச்சியுறும் தொண்டர்படை தேவையன்றோ?

பகுத்தறிவு வளர்வதற்கும், மக்கள் கொண்ட பாழான வழக்கங்கள் தொலைவ தற்கும், மிகத்துன்பம் தருகின்ற சாதி பேதம் மேல்கீழ் என் றுரைக்கு மத சாத்திரங்கள் தகர்த்திந்தத் திராவிடத்தில் மக்கள் யாரும் சமதர்ம வாழ்வின்பம் கொள்ளு தற்கும், வகுத்தஉயர் நேறிப்படியே தொண்டு செய்ய வந்ததொரு தொண்டர்படை வாழ்க! வாழ்க!!

"தற்போது, என் விட்டு விவாசந்தான், 18-பக்கிப்பிள்ளைசந்து"

"உன் பெயர்?"

"எம்பெருமான் பிள்ளை"

பில் தயாரிக்கப்பட்டது. பணமும் தந்துவிட்டார். பிறகு, பணிவுடன் டாக்டரிடம், எம்பெருமான் பிள்ளை ஒரு விஷயம் கூறினார்.

"இன்று இரவு, இங்கேயே இருக்கவேண்டும்; வேறே இடத்திலே செளகரியம் இல்லை. என்

சாமான்யம், என்ற தகவலும் தரவில்லை. இதுபோல எத்தனையோ, 'கேசுகளை'க் கண்டவர், இதிலே அவர் தடுக்கிடவோ ஆச்சரியமோ படுவாரா!

படுக்கையில் புரண்டபடி, இருதயநாதன் பிதற்ற ஆரம்பித்தான். எம்பெருமான், "என்னப்பா இருதயம்! ரொம்ப வலியா?" என்று கனிவுடன் கேட்டான், "பால் வேண்டுமா? பழம் வேண்டுமா?" என்று கேட்டான், இருதய

நாதனே, கேள்விகளுக்குப் பதில் கூறவில்லை, ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமற்ற வார்த்தைகளைக் கூறிக் கொண்டும், மிரட்சியுடன் பார்த்துக்கொண்டும் இருந்தான். கம்பவுண்டரோ, "காலைவிலே எல்லாம் சரிபாக்கப்போகும்" என்ற பாடத்தையே திருப்பித் திருப்பிச் சொன்னான்.

இரவு மணி பனிரண்டுக்கு, இருதயநாதன், கொஞ்சம் பலமாகப் பிதற்றினான். எழுந்தோடிப்போய், "என்னப்பா இருதயம்!" என்று எம்பெருமான் அன்புடன் கேட்டான். தன்னுடன் பேசுவது எம்பெருமான் என்று கூட இருதயநாதன் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

"நான், இப்போது எங்கே இருக்கிறேன்?" என்று கேட்டான்.

"டாக்டர் விட்டிலே அப்ப!" என்று எம்பெருமான் பதிலளித்தான்.

"டாக்டர் விட்டிலா? வக்கீல் விட்டிலவா இது!" என்று கேட்டான் இருதயநாதன்.

கம்பவுண்டர், அப்போதுதான் கொஞ்சம் பயந்து, "என் சார்! இந்த ஆசாமிக்குப் பைத்யமோ?" என்று கேட்டான் எம்பெருமானே. "இல்லையே, சார்! அடிபட்ட அதிர்ச்சியிலே ஒரு சமயம் மூளை....." என்று எம்பெருமான் கலக்கத்தோடு கூறினான், "இருக்கலாம்! அப்படியும் சில கேஸ் உண்டு!" என்றான் கம்பவுண்டர்.

"இதைப்போன்ற கேஸ், நீங்கள் கேள்விப்பட்டே இருக்க மாட்டீர்கள் சார், எந்த வக்கீலும் கேள்விப்பட்டிருக்க மாட்டார் சார்! இந்தக் கேசை மட்டும் நீங்கள் ஜெயித்துக் கொடுத்தால், ஜெகம் புகழும் சார், உங்களை" என்று இருதயநாதன், உரத்த குரலையே கூறலானான்.

"என்ன சார் இது! வக்கீல், கேஸ், என்று உளறுகிறானே" என்று கம்பவுண்டர் கேட்டார். எம்பெருமான் இருதயநாதனைச் சார்தப்படுத்திப் படுக்க வைத்து விட்டுக் கம்பவுண்டரிடம், "இவன் வக்கீல் தேடி அலைந்துதான், இந்த வம்பை விடைக்கு வாங்கிக் கொண்டான். தேடிவந்தது வக்கீலை, அடைந்ததோ டாக்டர் விட்டை" என்றான். கம்பவுண்டருக்குச் சந்தேகம் அதிகரித்தது; ஏதடா! இவனும் என்னென்னமோ உளறுகிறானே என்று பயந்தார். அதைச் சூക്ഷ்ணமாகத் தெரிந்த கொண்ட எம்பெருமான், புன்னகை செய்து, "கம்பவுண்டர் சார்! நானும் பைத்யக்காரனல்ல, என்னைப்பனும் பித்தனல்ல. உன்மையில் எத்தனைத்தான் சொன்னேன். இன்று காலை முதல், வக்கீலைத் தேடித் தேடித் தான் அலைந்தான் என் நண்பன்

(அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

ராஜம் வில்லாஸ்

கைத்தறி ஜவுளிகள் :- கவர் புடவைகள்

உயர்தர ரகங்கள்! உத்தரவாத ஜிகை!!

80, 100 செ. நூல்களால் தயாரிக்கப்பட்டவை!

ஒருமுறை விஜயம் செய்யுங்கள்

ராஜம் வில்லாஸ்,

சின்ன ஸௌராஷ்டிரா தெரு, உறையூர் P.O. திருச்சி.

தேடியது, வக்கீலை!

1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

அவனுக்கு உதவியாக நானும் சென்றேன். வக்கீல் தேடிய பலன் மண்டையில் அடி, மயக்கம் என்று ஆயிற்று. அந்தக் கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளும்” என்று கூறினான்.

* * *

ஒரு நாள் மாலை, நான் வேலை பார்த்துவரும் வைரக்கம் பெனி சொந்தக் காரர் சொக்கலிங்க செட்டியார், தமது அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த போது நான், கடைவிலையமான ஒரு முக்கியமான தகவலை விசாரிக்க அங்கே சென்றேன். செட்டியார் அறைக்குள்ளே பேச்சுச் சத்தம் கேட்கவே, வெளியே நின்றேன். செட்டியார் மிகக் கோபத்துடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

“முடியுமா? முடியாதா?”

“முடியவே முடியாது!”

“கிச்சயமாக முடியாதா?”

“யாரடா அவன், சுத்த பன் னுடையாக இருக்கிறே, என் மகளை ஏதாவது ஒரு பாழுங்கிணற்றிலே பிடித்துத் தள்ளினாலும் தள்ளிவிடு வேணே தவிர, உனக்குத்தர முடியாது.”

பெண் தாமுடியாது, என்று கோபமாகப் பேசியது செட்டியார்; எனக்குத் துக்கவாரிப் போட்டது; ஏனெனில், செட்டியாருக்குப் பெண்ணே கிடை யாது!”

“ஆச்சரியமாக இருக்கிறதே” என்று கூறினான் கம்பவுண்டர்.

“என் வாழ் நாளிலேயே நான் அது போன்ற ஆச்சரியத்தை அடைந்ததில்லை. செட்டியாருக்கு ஒரே மகன், பெண் கிடையாது. அவருக்குத் தாகி சினேகம், எதுவும் கிடையாது. ரொம்பக்கர்நாடக பேர்வழி, பக்தர். ஆகவே அவர், யாரிடமோ, “என் பெண்ணை உனக்குத்தரவே முடியாது” என்று கூறுவது கேட்டால், எனக்கு எப்படி இருக்கும். கதவு திறக்கும் சத்தம் கேட்டது, நான் விரைவில் மறைந்து கொண்டேன் ஒரு புறமாக. அறைக்கு உள்ளே இருந்து, இருதயநாதன் வந்தான்—அன்று தான் நான் இவனை முதன் முறையாகப் பார்த்தது. என்னை அவன் பார்க்கவில்லை. கோபமாக வெளியே போய்விட்டான். நான் கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு, செட்டியாரிடம் பேசிவிட்டு, வழக்கப்படி வீட்டுக்குப் போனேன், உள்ளே தாழ்வாரத்திலே, இருதய நாதன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான்!”

“அடேடே! ஆச்சரியம் வளருகிறதே” என்னுன்கம்பவுண்டர்.

“முடியவில்லை ஆச்சரியம்! கேளுங்கள் மற்ற விஷயத்தை. யார்? பெயர் என்ன? ஏதற்காக வந்தாய்? எந்தணர்? என்று கேள்விமேல் கேள்விபூட்டினேன், அவன் செட்டியாரிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தது எனக்குத் தெரியுமென்றே நான் காட்டிக்கொள்ளவில்லை.

“உங்கள் பெயர்தானே எம் பெருமானின்னே?” என்று என்னைக் கேட்டான் அவன், “ஆமாம்!” என்றேன், வைரலியாபாரம் சொக்கலிங்கம் செட்டியார் கடையிலே கணக்கு எழுதுபவர் நீங்கள் தானே,” என்றான், ஆமாம் என்றேன்; உங்களால் எனக்கு ஒரு காரியம் ஆகவேண்டும், என்றான், “முடிந்தால் செய்கிறேன், முதலிலே நீங்கள்யார், என்ன விசேஷம், இவைகளைக்கூறுங்கள்” என்று நான் கேட்டேன். “என்பெயர் இருதயநாதன், இருப்பிடம், திருநெல்வேலி அருகே ஒரு கிராமம்” என்றான், “சரி! என்னால் என்ன ஆகவேண்டும்?” என்று கேட்டேன், அவன் என்னிடம் ஏதும் கூறுவதற்குள், மற்றொரு கேள்வியும் கேட்டுவிட்டேன், “இன்று செட்டியாரிடம் ரொம்பக்கோபமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தீரே?” என்றேன், அவன் ஆச்சரியப்பட்டான், “அவர் சொல்லவில்லை, நான் தற்செயலாகக்கேள்விப்பட்டேன்” என்று கூறி அவன் ஆச்சரியத்தைத் தனியவைத்தேன்.

“நான் கூறப்போவது கேட்டு ஆச்சரியத்தால் நடுக்கிட வேண்டாம்” என்று அட்டவணை போட்டான் இருதயநாதன் “கதைஇருக்கட்டும், முதலிலே ஒரு விஷயம் கூறிவிடு, செட்டியாருக்குப்பெண் ஏது?” என்று நான் கேட்டேன். கோபமும் வெறுப்பும் வெளிப்படச் சிரித்தான் இருதயநாதன்.

“சொக்கலிங்கம் செட்டியாருக்குப் பெண்கிடையாது; ஒரே ஒரு மகன்தானே இருக்கிறான்” என்றான்.

“நீ, பெண் கொடு என்று கேட்டாய், அவர் என் பெண்ணைக் கிணற்றிலே தள்ளினாலும் தள்ள வேன், உனக்குத்தரவேமாட்டேன் என்றும் சொன்னாரே!” என்று கேட்டேன். “நான் சொக்கலிங்கம் செட்டியானைப் பெண்கேட்க வில்லையே, சொலுபானந்தஸ்வாமியைக் கேட்டேன்! என்று அவன் சொன்னான். நான் மிரண்டேன், புரியாமல். “இருதயநாதன்” புரியாது உங்களுக்கு. உங்கள்கொக்கலிங்கம் செட்டியார், எங்களுக்குச் சொலுபானந்தஸ்வாமி. சொக்கலிங்கம் செட்டியாருக்கு ஒரு மகன் இருப்பது போலவே, சொலுபானந்தஸ்வாமிக்கு ஒருபெண், பெயர் கருணா! உங்கள் ஆச்சரியம் அதிகமாகி விட்டிருக்கும், விரைவில் போக்கிவிடுகிறேன். இங்கு வைரலியாபாரம் செய்யும் சொக்கலிங்கம் செட்டியார், பலவருஷங்களுக்கு முன்னால், எங்கள் பக்கத்திலே சொலுபானந்தஸ்வாமியாக உலகி, வைதீகத்தை வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார், இப்போதுகூட எங்கள் பக்கத்திலேவந்தால் சொலுபானந்த சாமிகளின் மடாலயம் இருக்கக் காணலாம். அருள்பெற்றவர் என்று, அவரை வணங்காதவர்கள் கிடையாது. வருஷத்துக்கு ஒருமுறை தான் வருவார், இரண்டொரு மாதங்களே தங்குவார், காணிக்கை குவியும், பூஜைகள் பலமாக நடக்கும், சர்வமத சம்மதத்தைப் போதிப்பார், பிறகு போய் விடுவார். எங்கிருந்து வருகிறார்,

எங்கே தங்குகிறார், இங்கே வராத சமயத்தில், என்பது யாருக்கும் தெரியாது. வருஷத்தில்தான் தாமதம் வனந்தரங்களிலே வாசம் செய்கிறார் என்றே சகலரும் கூறினர். இப்போதும் கூறுகின்றனர். சித்து வினையாடுபவர் என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள், உங்கள் சொக்கலிங்கம் செட்டியாரோதான், பத்து மாதம் வைரலியாபாரம் செய்துகொண்டிருப்பதும், பாக்கி நாட்களிலே எங்கள் பக்கங்களில், சொலுபானந்தராக இருப்பதுமான ‘சித்து’ வினையாடுகிறார் என்று. அவருடைய தரிசனத்தால் பலன்கிடைக்குமென்று வந்தவர்களிலே, விதவை ஜோதியும் ஒருத்தி. ஜோதி, கிருஸ்துமார்க்கத்தைத் தழுவி பிறகு வந்த பெயர்; முதல் பெயர், முத்தாயி. ஜோதியின் விதவைத்தனம் சொலுபானந்தரால் போக்கப்பட்டது; கருணா பிறந்தாள். ஊரார் இதை அறியமாட்டார்கள்; ஜோதியும், சொலுபானந்தரே, நாட்டிலே இந்தப்பக்கத்திலே சொக்கலிங்கம் செட்டியாராக இருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டவளல்ல. ஜோதி, கருணாவைக் குழந்தையாக இருக்கும் போதே விட்டு, இறந்து போனாள். இப்போது அவளுக்குப் பதினெட்டு வயது. அழகி, அறிவாளி, படித்துத் தேறி இருக்கிறாள். இனிமையாகப் பாடுவாள். என்னை மனப் பூர்வமாகக் காதலிக்கிறாள். என் இருதயத்திலே அவளே நாயகி, அவளுக்கு நானே இருதயநாதன்”

“ஆமாம்! இவ்வளவு ‘மர்மமும்’ உனக்கு எப்படித் தெரிந்தது?” என்று நான் கேட்டேன்.

“அதுவா? அதுவும் ஒரு வேடிக்கைதான். சொலுபானந்தஸ்வாமி என்றவேஷத்திலே, சொக்கலிங்கம் செட்டி உலகி, மக்களை ஏமாற்றிப் பொருள் பறிப்பதற்கு, உட்கையாக இருந்தவன், எங்கள் ஊர் ஆசாமி, அவனே பிரதம சீடனாக இருந்தவன்; அவன் மூலமாகவே, சொலுபானந்தரின் புகழ் பரவியது.

“ஸ்வாமி, எப்போது வரும்?” என்று அவனைத்தான் ஊரிலேகேட்பார்கள்.

“நேற்றிடிவு சொப்பனத்திலே தோன்றினார்; தோன்றி, இன்னும் பத்துநாளிலே வருவதாகச் சொல்லி விட்டுமறைந்தார்” என்பான்சடையன் என்ற பெயரை ஜடாதரஸ்வாமி என்று மாற்றிக்கொண்ட அந்தக் கபடன்.

“ஸ்வாமி! என்மனதை வாட்டும் விஷயமாக.....” என்று பக்தர் கூறவேண்டியதுதான், உடனே சொலுபானந்தர்,

“எனப்பா! புதிய விடு வாங்கி இருக்கிறாயே, அது நல்லதா அல்லவா, என்பதுதானே உன்கவலை” என்று புன்னகையுடன் கேட்பார். பக்தருக்குப்பமானந்தம், ஸ்வாமி, மனதினுள்ளதை அறிந்து கூறிவிடுகிறாரே என்று. ஒவ்வொரு பக்தரின் மனதிலிருப்பதையும் சொலுபானந்தர் அறிந்து கூறுவார். ஏன் முடியாது? அவ்வப்போதுதான், சடையனுக்கும் சொக்கலிங்கம் செட்டியாருக்கும் கடிதப்போக்கு வரத்து நடக்கிறதே. இந்நிலையிலே, ஜடாதரஸ்வாமிக்குச், சீடராக இருப்பது அலுத்துப்போகவே, சொக்கலிங்கம் செட்டியார் இனிமேல் சொலுபானந்த ஸ்வாமியாக வரவேண்டியதில்லை, என்று கூறிவிட்டு, ஸ்வாமிகள் ஜோதியில் கலந்துவிட்டார் என்று தெரிவித்துவிட்டான். அவனைமீறி, சொக்கலிங்கம் செட்டியாரால், நடந்துகொள்ளமுடியாது. அவன்சொன்னதால்தான் எனக்கு, உங்கள் செட்டியார் விஷயம் தெரியும். எனக்குத் தெரிந்தது ஊரருக்கு இன்னமும் தெரியாது. நான்

சொன்னாலும், நுஜுப்படுத்த ஆதாரமில்லை, சொலுபானந்தர், தமது கரத்திலே ‘ஜோதி’ என்று பச்சை குத்திக்கொண்டிருக்கிறார் என்று ஜடாதரன் சொன்னான்; தற்செயலாக அவருடைய கையைப் பார்த்தேன், ‘ஜெகஜோதி’ என்று பச்சை குத்தப்பட்டிருக்கிறது, அது அவருடைய வைரத்துக்குப் பெயர் என்று விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ‘ஜோதி’ என்று பச்சை குத்தப்பட்ட ஆதாரமும் எனக்குத் துணை செய்யாது.

அதுகிடக்கட்டும், கருணாவங்கே இருக்கிறாள்? அவள் உன்னைக் காதலிக்கும்போது, செட்டியாரின் சம்மதத்தை என் கேட்கிறாய்? கருணாவுக்குச் செட்டியார்தான் தந்தகப்பன் என்பது தெரியுமா?” என்று நான் பல கேள்விகளைக் கேட்டேன். இருதயநாதன் கருணா, யார் தெரியுமா? அதாவது, அவள் எங்கள் ஊர் ஜோதிக்கும் சொலுபானந்தத்திற்கும் பிறந்தவள், ஆனால் ஊராரின் நினைப்பு என்ன தெரியுமா! இப்போது அவள், எல்லப்ப முதலியாரின் ஏகபுத்ரி! எல்லப்ப முதலியார், நெடுநாட்களாகக் குழந்தை இல்லாமலிருந்தார். அவர் சொலுபானந்தரின், மகிமையைக் கேள்விப்பட்டு, பிள்ளை வரம் கோரி எங்கள் ஊரில் வந்திருந்து பூஜை நடத்தினார். அந்தச் சமயத்தில் தான், ஜோதிக்குப் பெண் பிறந்திருந்தது. அதனை, சொலுபானந்தர், ‘கடவுட்பிரசாதம்’ என்று சொல்லி, எல்லப்ப முதலியாருக்குத் தந்தார். கருணா இன்று, எல்லப்ப முதலியாரின் மகளாக இருக்கிறாள். என்னுடன் கல்லூரியில் படித்தாள், காதலித்தோம், எல்லப்பரையே சென்று கேட்டேன், கருணாவும் தைரியமாகவே அவரிடம் தன் பிரியத்தைச் சொல்லிவிட்டாள், அவரோ, எதற்கும் ‘குருதேவரை’க் கேட்டுச் சொல்கிறேன் என்று கூறிவிட்டார். கொஞ்சநாள்கழித்துச்சென்றபோது, “முடியாது!” என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார். என்ன நடந்த தென்றால், எல்லப்ப முதலியார், சொலுபானந்தரின் கடைச்சத்தால் கிடைத்த குழந்தையின், விஷயமாக, அவரிடம் கேரில் கேட்டுச் செய்வதற்கில்லை என்ற போதிலும், சொலுபானந்தருக்குப் பிறகு பட்டத்துக்கு வந்திருக்கும் ஜடாதரரின் சம்மதமாவது பெற்றுத்தானாகவேண்டும் என்று எண்ணினார். அவருக்குத் தெரியாது, சொலுபானந்த ஸ்வாமி என்ற வேஷமே, சொக்கலிங்கம் செட்டியரின் புரட்டு என்பது. ஜடாதரர், சம்மதம் தருவதற்கு முன்பு, சொக்கலிங்கம் செட்டியாருக்கு இரகசியமாகத் தகவல் அனுப்பி விசாரித்திருக்கிறார், ஏனெனில், கருணாவின் பிறப்பு வளர்ப்புச்சகல

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

தந்தி: “புருமார்க்” திருச்சி.

புரு மார்க் வைரங்கள்

சாக்கு நயம்

நல்லாஹ் ஈராப் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

பொலகிருஷ்ணநாயுடுகோ.,
புரிய பஜார் — திருச்சி ருப்பள்ளி

மல்லிகை முல்லை பிறகு! மரவள்ளிக் கிழங்கு முதலில்!

ஊரெங்கும் உணவுக் கழகம் அமைக்கவேண்டும்

குண்டு மழை பொழிந்ததாலும், எதிரிப்படை குறையாடியதாலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலே மக்கள் மாண்டனர், இங்கோ வங்கத்திலே, சோறு கிடைக்காமல், பஞ்சத்தினால் பல இலட்சம் மக்கள் மாண்டனர், எவ்வளவுதான் சமாதானம் சொன்னபோதிலும், மரணப்பட்டியில் புள்ளி விவரத்தை எப்படி எப்படி குறைத்துக் காட்டினாலும் விளக்கிக் காட்டினாலும், பட்டினியால் பல இலட்சம் மக்கள், கங்கையும் வங்கத்திலே மாண்டனர் என்பதைக் கூறும்போது, நாகரிக உலகு, அந்த நாட்டுச் சர்க்காரைப்பற்றி மதிக்கத்தானதுணியாது, சர்க்காரும் கொஞ்சம் வெட்கத்தோடுதான் தலை குனிந்து நிற்க வேண்டும். அதிலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியோ, இங்கே சுகத்தையும் சுபிஷ்டத்தையும் ஏற்படுத்தும் தர்பகர்த்தா முறையை அமுல் நடத்துவதாகக் கூறிக்கொள்கிறது. பட்டினியால் தவித்து, சோர்ந்து கீழே விழும் மக்களின் கணக்கையும், பிணங்களின் எண்ணிக்கையையும் கணக்கெடுத்துக்கூறும் வெட்டியான் வேலைக்கா, இவ்வளவு பலம் பொருந்திய, பெருமை பொருந்திய சர்க்கார்? இன்று பட்டினியால் மாண்டவர்கள் தொகை இவ்வளவு என்று வெளியிடும்போதுதான் தச்சர்க்காரர்களுக்கு இருந்தாலும் வெட்கப்படத்தான் வேண்டும். சாகாது தப்பிப் பிழைப்பவர் மீது ஆட்சி செலுத்துவதுதான் துரைத்தனத் தாருக்கு அழகு, என்பது அந்த மற்ற அரசியல் முறை. மக்கள் மாளாமல், எதிரியின் மூலமோ, உள்நாட்டுக் குழப்பம் காரணமாகவோ, சோய்பரவுவதாலோ, பஞ்சம் பரவியதாலோ மக்கள் சாகாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய மகத்தான முதல்வேலை ஒரு நாகரிக சர்க்காருடையது. இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியாமல் கையைப் பிணைந்த கொள்ளும் சர்க்கார், திறமையுள்ளது என்று எவரும் கூற மாட்டார்கள். நாட்டிலே நெருக்கடி ஏற்படும்போது சமாளிக்கும் திறமையைப் பொறுத்தே ஒருசர்க்காரின் குணதீசயம் நிர்ணயிக்கப்படும். மழை இல்லை, ஆகையால் பயிர் இல்லை—பயிர் இல்லை, ஆகையால் உணவுப்பஞ்சம், என்றுபிரச்சனையை விளக்குவது, சர்க்கார் மட்டுமே செய்யக்கூடிய காரியமல்ல, யாரும் செய்யலாம். இந்தப் பஞ்சத்துக்குள்ளகாரணத்தை எடுத்துக் கூறுவதைவிட, அதைவரவிடாது தடுக்கும் முறைகளைக் கண்டறிந்து, உடனுக்குடன் பொதுமக்களின் கருத்தையும் தெரிந்துகொண்டு, பல்வேறு கட்சிகளின் கூட்டு ஒத்துழைப்பையும் கோரிப்பெற்று, காரியத்தில் இறங்கவேண்டும். வெறும் காசித்திட்டங்கள் பலன் தராது.

பஞ்சம் என்றால், பல ஆண்டுகள் மழையேபெய்யாமல் ஊரெங்கும் வறண்டுபோய், ஒரு பொருளும் விளையாது, கருகிக் காய்ந்து போன நிலைமைக்கேசுற்படுவது. பனிரண்டு வருஷம்மழையே இல்லை! மாடுகளுக்குக் குடி தண்ணீரும் கிடையாது, என்று கூறக்கூடிய நிலைமைக்குப் பஞ்சம் என்றுபெயர். எந்தவகையான உணவுப்பொருளும் கிடைக்காத நிலைமைக்கே பஞ்சம் என்றபெயர் பொருந்தும். இங்கோ இது போது, ஒருவருஷம்,

மழை இல்லை, இதற்கே பஞ்சம் என்றால், நாம் அவ்வளவு அன்றாடம் தேடிப் பிழைப்பவர்களாகி விட்டோம், ஒருவருஷ வரட்சியைக் கூடத் தாங்கிக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்றால் வரா பொருள். இது எவ்வளவு பரிதாபத்துக்குரிய விஷயம். போரிலே நேடியாக ஈடுபட்டு, பெரும் சேதத்துக்கு ஆளான ரஷியாவிலே, பட்டினி கிடையாது, பிரிட்டனிலே ரொட்டிக்குக்குறைவு கிடையாது, இங்கோ போரின் வாடை மட்டுமே அடித்தது, அதற்கே நாடு சுருண்டுவிட்டது—பஞ்சம் தலைதூக்குவேன் என்றுமிட்டு கிறது. எவ்வளவு வலிவற்றநிலைமையிலே நாட்டின் உணம் இருந்திருக்கிறது என்பதையன்றோ இதுவெடுத்துக்காட்டுகிறது.

இவ்வளவு இன்னலுக்கும் இடையே ஒரு நல்ல குறையும் தோன்றியிருப்பது கவலையைக் கொஞ்சம் குறைப்பதாக இருக்கிறது. அதாவது, சர்க்கார், பஞ்சம் ஏற்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்ற உண்மையை முடிவைக்காது இருந்தார்கள். விஷயத்தை மூடிவைத்திருந்தால், விபரீதம் திடீரென்று நாட்டைத் தாக்கிரம்மை நிலைகுலையச் செய்திருக்கும். முன்

கூட்டியே எச்சரிக்கையாக இருக்க முடிகிறது இப்போது, எனவேவா இருக்கும் ஆபத்தைத் தடுக்கவோ, அல்லது வேகத்தைக் குறைக்கவோவழி இருக்கிறது. இன்றுமது நிலைமையைக் கவனிக்க உலகுக்கும் அவகாசம் இருக்கிறது. போர்ப்புயல் அடங்கிவிட்டதால் வெளி உலகு, இங்குள்ள நிலைப்பற்றியும், பொதுவாகப் பல்வேறு நாடுகளிலே ஏற்பட்டுள்ள உணவுப்பொருள் குறைவுபற்றியும் யோசிக்கவும், தக்கமுறைகளை வகுக்கவும் வழி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர். எ. இராமசாமி அவர்கள், பல்வேறு நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கூட்டத்தில் ஆற்றிய உருக்கமான சொற்பொழிவு விளம்புகாது. போர்க்காலத்திலே எவ்வளவோ கஷ்டங்களைச் சந்தித்துக்கொண்டு நாங்கள் வெளிநாடுகளுக்கு உதவிசெய்திருக்கிறோம். வங்கப் பஞ்சத்தை உன்னிலுலே நெஞ்சில் வேல்பாய்கிறது. கானடா நாட்டவரே! ஆஸ்திரேலியரே! சோவியத்தே! எங்கள் குறையைத் தீர்க்கமுன்வாருங்கள் என்று அவர் பேசியபோது, சபையில் 'சிசுப்தம் நிலவியது' என்று வெளிநாட்டு கிருபர்கள் கூறுகின்றனர். அவருடைய மொழி ஆழப்படுத்தித் தன்னை அதற்குப் பொருள். அந்தப் பேச்சும் அதைத்தொடர்ந்து நடைபெறும் முயற்சிகளும், அடியோடு வீணாகும் என்று கூறுவதற்கில்லை, மத

கஷ்டத்தை அந்த முயற்சி அடியோடு ஒழித்தாலும் என்றும் சொல்லிவிட முடியாது. நிச்சயம் பலன் கிடைக்கும்; ஆனால் அந்தப் பலனை மட்டும்கொண்டு, நெருக்கடி பைத்திர்த்துவிட முடியாது. இதனைத்தான் வைரோய் கிளக்கியுள்ளார். இறுத்தும் நிலைமையைச் சீர்திருத்த முயற்சியை பங்கீட்டுறையை விவாதிக்கிறது, அரிசினவுதொழுவேறு பொருள் தவறுதலான முறைகளை அமுலுத்தக் கொள்வதென்றும் அவசியமானகாரியம் என்பதை எல்லாக்கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்ளுள்ளனர். உணவு நெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான முயற்சியில் சகல கட்சிகளும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக உள்ளன. இது ஆபத்தைத் தாக்கி நாம் கரை ஏறுவோம் என்பதைக் காட்டும் சிறந்த தோர் அறிதறி.

வெளிநாடுகளிலிருந்து, அரிசி, கோதுமை, இவற்றின் கோதுமையே அதிக அளவு கிடைக்க முடியும். இதனைக்கிராம மக்கள் அதிகமாக கிரும்புவதில்லை, மத பகுதியில் சர்க்கார் பொதுவிதயாக, அரிசியும் கோதுமையும் இன்னின்ன அளவு தரப்படும் என்ற கூறுவதைவிட, கிராமங்களில் அரிசியை அதிகமாகவும், கரங்களில் கோதுமையை அதிகமாகவும் தருகிற முறையைக் கையாள்வது நல்லது. கரவாகிகள், அரிசிகோதுமை ஆகிய உணவுப்பொருளின் அளவை மிகக் குறைத்துக்கொண்டு, வேறுவகையான உணவுகளை, அதாவது வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய பச்சுவப்படுத்தப்பட்ட இறைச்சிவகைகள் முட்டைச்சத்த

(6-ம் பக்கம் பார்க்க)

★ மூவர் வருகிறார்கள்! ★

(சர். கிரிபிஸ்)

மூவர் வருகின்றனர்! ஒருவர், சர். ஸ்டாபோர்டு கிரிபிஸ், முன்பு வந்து போனவர். மற்றவரில் ஒருவர், இந்தியா மந்திரி, பெதிக்க—லாரென்ஸ் பிரபு; மற்றவர், அலெக் சாண்டர், கடற்படை மந்திரி!

ஏன் வருகிறார்கள்? இந்தியாவின் எதிர்காலத்திட்டத்தை நிர்ணயிக்க. வந்துபோன பார்லிமெண்டரிமெம்பர்கள் விஷயம் என்னவாயிற்று? வந்தார்கள், போனார்கள்! இவர்கள்? ஏதாவது நிச்சயமாகச் செய்ய வரக்கூடிய செய்வலாம்—எதை யும்—யாரும்! ஆனால்நிலைக்கக்கூடிய, ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய முறையில் இருந்தால்தானே, அழகு. இருக்குமா? தெரியாது.

இந்திய உபகண்டம் இனி எகாதி பத்யத்தின் எடுபடியாக இராது. இதனைப் பிரிட்டன் நிச்சயமாக உணர்ந்திருக்கிறது—வல்லரசுகளிலேயே மற்றப்பலத்தை விடக்கொஞ்சம் 'புத்தி பலம்' அதிகமல்லவா அதற்கு! உலகிலே, தூற்றல் அதிகமாகிவிட்டது. எனவே, ஏதாவது செய்தாகவேண்டும்; இல்லையானால் பலநாடுகள் கூடும் மாநாட்டிலே,

பிரிட்டன் ஏதாவது பேசினால், சிரிக்கிறார்கள், மற்றவர்கள், "சரி, சரி, உட்காரப்பா! உன் விஷயத்தை, அங்கே இந்தியாபோய்க்கேட்டால் எவ்வாறு தெரிகிறது!" என்றுகேள் செய்கிறார்கள். எனவே, ஏதாவது செய்தாகவேண்டும். சிறப்போர் மும் மக்களாகிவிட்டனர், இங்கு.

(பெதிக்க லாரன்ஸ் பிரபு)

இங்கே, இப்போது, பண்பலம், பிரசாரபலம் இரண்டும் பெற்ற, மதபயத்தினால் மகத்தான அமைப்பாகிவிட்டது காங்கிரஸ். அந்தக் காங்கிரஸின் போஷகர்கள், குகூப குத்தாரிகள், வடகாட்டுமுதலாளிகள். அவர்கள், பிரிட்டிஷ் அமெரிக்க முதலாளிகளுடன் 'கூட்டு வியாபார' நோக்கம் கொண்டவர்கள். ஆகவே, சுயராஜ்யம் கொடுத்து, அதனை நடத்தும் பொறுப்பு காங்கிரஸிடம் இருக்கும்படியும் செய்தால், பிரிட்டிஷர்களுக்கு இலாபம்! ஆகவே இப்போது பிரிட்டனுக்குக்காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் மீது காதல் ஏற்பட்டுவிட்டது காங்கிரஸ் கேட்கும், அசியல் நிர்ணய சபை சம்பந்தமாக மூவர், ஏதோ

திட்டம் தருவார்களாம். அசியல் நிர்ணய சபை, இந்தக் காலக்கு ஒன்றுமுல்லீய்களுக்குப் பற்றென்று என்று இருக்கவேண்டும் என்ற ஜனாபத்தின் கூறுகிறார். முல்லீய் உலகின் பேச்சை, மூவர் தன்னிடத்தினித்தால், அவர்கள் திட்டம், வெறும் சிம்லாமாநாடு ஆவதன்றி வேறென்றும் இல்லை. மூவர் வருவதுபற்றி முப்புரி களிக்கிறது. காரணம், மூவண்ணம் இருசாராருக்கும் ஏறக்குறைய ஒத்திருக்கிறது. காங்கிரஸின் வெற்றியின் பாடத் திற்கேற்ப நடக்க வேண்டுமானால் மூவர் இங்கே வரவேண்டியதில்லை! மூட்டை முடிச்சுடன் வெளி ஏறக் கப்பல்பலம் தேடவேண்டும். காங்கிரஸ் வெற்றியைக் கண்டு மட்டும் தீர்மானித்த விடக்கூடாது, வேறு

(அலக்வான்ட்ரி)

சத்திகள் உள்ளன என்ற உண்மையை உணர்ந்த நடப்பதாலும், இன அரசு ஏற்படும் தீவிரமாக, எதிர்காலத்திட்டம் இருக்க வேண்டும். மூவர், எத்தனை நாளை கூடுகிறார்களோ பார்த்து, பொதுத் திருத்த.

திராவிட நாடு

சுதந்திரம் 3-3-46 குடியேற்றம்

பண்டிதர் கூறும் பக்குவம்!

இந்தியகடற்படையினர், தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகக் வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் காரணமாக எழுந்த கிளர்ச்சி, நாட்டின் பலபாகங்களிலும் கலவரத்தை உண்டாக்கிவிட்டது. இதனால் சிலர் மாண்டனர்; பலர் காயமடைந்தனர். கிளர்ச்சி ஒய்ந்துவிட்டது. கிளர்ச்சிக்குக்காரணமாக எழுந்த குறைகள் நிவர்த்திக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இத்தகைய குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படுவதற்கு நாட்டின் இன்றைய நிலை சரியாய் இல்லை என்பது காங்கிரஸ் தலைவர்களின் அபிப்பிராயம்.

கடற்படையினர் செய்த கிளர்ச்சியினால் ஏற்பட்ட கலவரத்தைக் கண்டறிய பாப்பேசென்ற தோழர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள்,

“இந்திய நிலைமை முன்னேறிச், சுதந்தர சர்க்கார் நிறுவப்பட்ட பின், கடற்படையினரின் கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படும்”

என்று கூறியிருக்கிறார். இந்திய நிலைமை முன்னேற்றத்தை அடைந்து, சுதந்தர சர்க்கார் நிறுவப்படும் வரை, கடற்படையினருக்கு ஏற்பட்ட குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாததென்பது பண்டிதரின் கோக்கம் அல்லது வாதமாகாது, சுதந்தர இந்தியாவிலும், இன்றிருக்கும் கடற்படையினர், இவர்களுக்குக் குறைபுரிந்த அதிகாரிகளும் இருப்பார்கள் என்பதும், அப்போதுதான் இத்தகைய குறைகளை நிவர்த்திக்க முடியுமென்பதும், நாளை அர்த்தம். இதோடு அவர் நிற்கவில்லை. “அஹிம்சை மூலமாகவே இந்தியா சுதந்தரத்தை நோக்கி வெகுவினையில் முன்னேற முடியுமென்று நான் நம்புகிறேன்” என்பதாகவும் அதே கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார். எனவே, அஹிம்சை மூலமாகச் சுதந்தர சர்க்காரை நிறுவக்கூடியவர்கள் இருக்கும் ஒரு நாட்டில், அந்நாடு அஹிம்சை மூலமாகச் சுதந்தரத்தைப் பெற்றபின், அஹிம்சைக்கு மாறான அல்லது அஹிம்சைக்கு நேர் விரோதமான காரியத்தைச் செய்யும் கடற்படையும், அப்படைக்குச், சுதந்தர இந்தியாவுக்குச் சம்பந்தமில்லாதவென்று நாட்டு அதிகாரிகளுள், அவர்களால் நம் கடற்படையினருக்குச் செய்யப்படும் கொடுமைகளும் இருந்து, அவை, அஹிம்சையோடு கூடிய சுதந்தர இந்தியாவின் துணைகொண்டு களையப்படும் என்று பண்டிதர் கூறும் ‘பக்குவமான’ சமாதானத்தை, அஹிம்சையையும், அதனால் அடையும் சுதந்தரத்தையும் ஆத்தமுடும் அன்பர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுகிறோம்.

பண்டிதரின் இந்தவாதம், கடற்படையினருக்கு இன்று ஏற்பட்டுள்ள குறைகளை நீக்கமுடியாதென்ற பரிதாப நிலைமையை விளக்குவதானாலும், அஹிம்சையோடு கூடிய சுதந்தர இந்தியாவில், அஹிம்சை ‘எந்தவடிவத்தில்’ நின்ற பணிபுரியும் என்பதை வாசகர்கள் சிந்தித்துப் பாப்பதோடு, காங்கிரஸ்காரர்களால் இன்று போடப்படும் ‘அஹிம்சா கோஷம்’ அதன் கர்த்தாவான காந்தியாரைத் திருப்திப் படுத்துவதற்காகச் செய்யப்படும் பலகாரியங்களில் இதுவும் ஒன்றென்பது, சிறிது யோசனையுள்ள

வர்களுக்கும் புரியக்கூடிய விஷயமாகும். தேசியவாதிகள் என்று சொல்லப்படுபவர்களால் கையாளப்படும் அஹிம்சா போன்ற “நாட்டு விடுதலைக்கருவிகள்” மக்களின் உண்மையான குறைகளைப் போக்கப் பயன்படாமல், மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நெருக்கடியான சமயங்களிலெல்லாம், அக்கருவிகள், மக்களின் குறைகளைத் தட்டிக்கழிக்கவே பயன்படுகின்றன—இனியும் பயன்படும் என்பதை இனிமேலாவது பொதுமக்கள் உணரவேண்டும் என்பதோடு, இனியும் இத்தகைய அசம்பாவிதங்கள் ஏற்பட்டுப் பொதுமக்களின் அமைதிக்குக் குந்தகம் உண்டாகக்கூடிய கிளர்ச்சிகள் எழாதவாறு, சர்க்காரும் நாட்டின் இன்றைய இனஉணர்ச்சியின் வேகத்தை உணர்ந்து அதற்கான பரிகாரத்தைச் செய்வதே முறையும் நேர்மையுமாகும்.

இனவாரி அரசியல் அமைப்பு ஏற்பட்டுவிட்டால், இத்தகைய கலவரங்கள் எழுவதற்கே இடமில்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ள வழி உண்டாகும்.

கவிஞர் பாரதிதாசன் நிதிக்கமிட்டிக்கூட்டம்

சென்னை, பிப்ரவரி, 19.

நேற்று மாலை 6-மணிக்கு கமிட்டிக்காரியாலத்தில், தலைவர் காமக்கல் N. கிருஷ்ணராஜ் ரெட்டியார் தலைமையில் கூட்டம் கடைபெற்றது.

தோழர் பதமைப்பித்தன், ஸ்ரீபால், சம்பதாசன் குஞ்சிதம் அம்மையார், பி. எ. எஸ்.டி., நால்வரும் கமிட்டி உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டனர். மேற்கொண்டும் உறுப்பினர் சேர்த்துக்கொள்வது பற்றிப் பேசப்பட்டது.

தோழர் சி. என். அண்ணாத்தரை, எம். எ., அவர்கள் கமிட்டியின் பொருளாளராகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார். சென்னை நகர வசூல்களை கவனிக்க பொறுப்பாளர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

கூட்டத்திலேயே கமிட்டி உறுப்பினர் தோழர் தி. க. இராமன், ரூபா 25, நிதிக்குக் கொடுத்தார். பணம் அனுப்புவோர் அடியில்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்புவது வேண்டப்படுகின்றனர். கிதிபளித்தோர் விபரம் தொடர்ந்து பத்திரிகையில் வரும்.

C. N. அண்ணாத்துரை M. A.

பொருளாளர்

கவி. பாரதிதாசன் நிதிக்கமிட்டி

“திராவிட நாடு” காரியாலயம்

காஞ்சிபுரம்

விளம்பரம்

கஞ்சி டி. மு. கோர்ட்டு

O. S. No 65/1946.

K. கரசிக்க பிள்ளை வகையறு—வாதிகள் சுதந்தர பிள்ளை வகையறு—பிரதி

வாதிகள்

வாதிகள் தங்களுக்குக்காகவும் மதராஸ், செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, ஜில்லாக்களிலுள்ள பணிகளை வேளாளர் மாபினர்களுக்கு பிரதி நிதிகளாகவும் காஞ்சிபுரம் நெல்லுக்காரத் தெரு டை மாபினர்கள் சுத்திரவாடகை நஷ்ட விஷயமாயும் டை மாபினர்களுக்காக வாதிகள் மாணேஜ்மெண்டை பிரதிவாதிகள் தடை செய்யாமல் இருக்கும் பொருட்டுப் பிரகாரங்களுக்காக டை நெம்பரில் தவிரசெய்து 12-3-46 தேதி வாய்தா போடப்பட்டிருப்பதில் ஆசைபனை உள்ளவர்கள் அங்கோர்ட்டில் ஆஜராகி ஆசைபனையை தெரிவித்துக் கொள்ளத்தவறினால் ஒருதலையாயத் தீர்மானிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

காஞ்சிபுரம், 25-2-46. S. சுந்தராஜ அய்யங்கார், B.A.B.L. வக்கீல்.

அறிவுக்கொவ்வாததை அஞ்சாது எதிர்ப்பவர்

மறைந்த தோழர் மா. சிங்காரவேலர், சிலகாலம் காங்கிரசிலும் இருந்தார். அவர் காங்கிரசில் சேர்ந்திருந்ததற்குக் காரணம், ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்ப்பது, ஏழை மக்களின் வாழ்வைக் கெடுக்கக்கூடிய பல கொடுமைகளிலே ஒன்றை எதிர்ப்பது, எளியவன் மீது பூட்டப்பட்டிருக்கும் பல துளிகளிலே ஒன்றை உடைப்பது, சமுதாயத்தை அடைந்து வைத்திருக்கும் சிறைக்கூண்டின் கம்பிகளிலே ஒரு கம்பியை அகற்றுவது என்ற முறையிலே தான் மா. சிங்காரவேலர், காங்கிரசுடன் கூடி, ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்தாரே யொழிய, காங்கிரசையும் அதிலும் குறிப்பாகக் கார்த்தியத்தையும் அவர் முதலாளி இயக்கம் (பூர்ஷுவா) என்றே கண்டித்து வந்தார். கார்த்தியார், “சின்னடா தாருக்குத் தனித்தொகுதி கூடாது” என்று கூறி உண்ணாவிரதம் இருந்தபோது, காந்தியாரின் பேர்களை அவர் மிக மிக வன்மையாகக் கண்டித்தார். அதுபோது அவர் திட்டியகட்டுரை, நாட்டு விடுதலையிலும், ஏழைகள் விடுதலையிலும் அக்காரைண்டவர் யாவருக்கும் மனப்பாடமாகவேண்டியது என்று கூறலாம். அது, இது:—

“நமது சமதர்ம அபிப்பிராயப்படி கார்த்தியார், தாழ்த்தப்பட்டோர்பால் உண்ணாவிரதம் கொள்வதாகத் தீர்மானித்தது, ஆக்கில துரைத்தனத்தாருக்குப் பெருந்த வெற்றி என்றே கூறவேண்டும். பிரிட்டிஷ் அரசியல்தந்திரத்தினை வெற்றி, இதனால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதென்று அறிதல் வேண்டும். கார்த்தியார், தன் கொண்ட சுயராஜ்யப்போரை விட்டு விட்டு, இந்த உபயோகமற்ற பிரச்சினையில் தங்கொலை செய்து கொள்வதாக உடனட்டது, பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் அரசியலுக்கு மாபெரும் வெற்றியைக் கருதல் வேண்டும். (Triumph of British Diplomacy.) பிரிட்டிஷ் அரசியல் தந்திரத்தில், நமது கார்த்தியார் எந்தமூலம்? (He is nowhere) அவர் எங்குமில்லை என்றே சொல்லலாம்.

ஒருகாலத்தில் குலுஸ் (Zulus) என்ற ஆப்ரிக்கர்களால் கைப்படுத்திவிட்டுப் பிரஞ்சு ஆக்கிலேயர்கள் அயர்க்கோ நாசமாக்கியதைப் பார்த்து இருந்தவர். சென்ற 19ம் நூற்றாண்டு இறுதியில், போயர் (Boers) ஈருடன் கூடியிருந்துவிட்டு, அவர்கள் சண்டையில் அவர்கள் விரோதிகளுக்கு உதவியாய் இருந்தார். யூரோப்பியன் மகாசண்டையின் (The great European war) பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு உதவிச்சேனையைத் தயாரித்து, அந்தச்சண்டை முடிந்த பிறகு, பிரிட்டிஷ் அரசுக்கு விரோதமாக, ஒத்துழையா இயக்கத்தைத் துவக்கினார். அதையாகிலும் செம்மையாக முடிவுக்குக் கொண்டுவராதார? இல்லை. யாரோ சிலர் கொல்லப் பட்டார்கள் என்று 50000 பேர் சிறையில் திட்டக் பர்டோலியில் அதுவே நிறுத்திவிட்டார். இதுதான் இவர் முரண (Contradiction) திருக்கவில்லை உபயோகமில்லாத உப்புமறியலை ஆரம்பம் செய்து அதனால் 60000 பேரை ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிட்டு, டெல்லி உடன்படிக்கையில் (Dellhi pact) கையொப்பமிட்டு, அதனையும் அவர்களையும் கைவிட்டார்! இதுதான், சட்டமறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்துவிட்டுச், சுமார் 60, 70, ஆயிரம்பேரை ஜெயிலில் அடைக்கச்செய்து, இத்தகைய பஞ்சமர்களுக்கும் பிரிக்கின்றதாருத், தனித் தொகுதியின்பேரில் தனது கோபாவேசத்தைக் காட்ட உண்ணாவிரதம் பூண்டு, தான் சாகப்போவதாகப் பறைசாற்றிவிட்டார்! இது என்ன அநோரக்காட்சி என்று கேட்கிறோம்? இதனால் ஒன்று உலகம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதாவது கார்த்தியார் எவ்வளவு உலகப்பிரசித்தம் பெற்றவராயினும், அவரை நம்பி எந்தக்காரியமும் செய்யலாகாதென்பதே. அவரை நம்புவதைவிடச், சேற்றில் நடக்கப்பத்தை சம்பிக்கரை ஏற எண்ணலாம்.

இவர் வாழ்க்கை முழுமையுமே முரண்பட்ட காரியங்களாகவே இருந்துவருகின்றன. (His life is a series of contradictions) என்று யாதொரு ஆட்சேபனையுமின்றி கூறலாம். இவர் புகழ் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து கிளம்பியது. அங்கேயாகிலும் நின்று தான் எடுத்த காரியத்தைச் சாதித்தாரா? 5, 6, வருஷம் அங்கே கலந்ததை மூட்டிவிட்டு, அங்கு வாழும் இந்தியக்குடியிருக்களை நடு ஆற்றில் விட்டு இந்திய நாட்டுக்கு வந்து விட்டார்! இந்தியாதி (Series of

Defeats.) தோல்வியை வரிசை வரிசையாக அடைந்தவரை ஏன் இந்த உலகமும் இன்னும் நம்புகின்றதோ, அது நமக்கு விளங்கவில்லை.

இவர் உண்ணாவிரதக்கிளர்ச்சிவெறும் Clap Trap, அதாவது, வெறுங்கூச்சல் என்றே நமக்குத் தோன்றுகிறது. தாழ்த்தப்பட்டோருக்குத் தனித்தொகுதி கொடுத்தால் என்ன வென்று கேட்கின்றோம்? தற்கால ஆங்கிலேயர் திட்டத்தில் யாருக்கு என்னதான் கிடைத்து விடப்போகின்றதென்று கேட்கின்றேன். உங்களுக்குப் பே, பே; உங்கள் அப்பனாக்கும் பே, பே; உன்பாட்டனுக்கும் பே, பே; என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் திட்டத்தில், யாருக்கு என்ன அதிக சுதந்திரம் கிடைக்கப்போகிறது? விஷயம் இவ்வாறிருக்க, ஏன் இந்தவியைக் கூச்சல் என்னகேட்கின்றோம்? இந்தக்கூச்சல்யாவும் பகல்வேலும் என்பதே எங்கள் துணிபு.

இத்தகைய, ஜாதி இத்துக்களென்றும், ஜாதியில்லா இத்துக்களென்றும், இருவகுப்பாக, இந்தத் தனித்தொகுதி பிரித்து விடுகிறதாம்! பஞ்சமர்களைத் தொகுதியால், வேறுபட்டு விடுவார்களாம்!! தனித்தொகுதியால் இந்தக்கள் பஞ்சமர்களை எதிரிகளாகப் பார்ப்பார்களாம்!! இவ்விருவருடைய ஒற்றுமையைக் குப்பை வைத்துவிடுவாம்!! இத்தக்கதையைக் கேட்க, ஒருமுடிமறிய நமது ரூபகத்திற்கு வருகிறது. “ஆடுநனைகிறதென்று, ஒழைக்குந்தி அருகிறதாம்!!” இத்தகைய கடந்த 5000 வருஷமாகப் பள்ளனையும், பறையினையும், பஞ்சமனையும், தோட்டமையையும், பாக்கியையும், தியயாவையும், சாரணரையும், மற்றும் பல தீண்டாதாரையும் (Untouchables) தாழ்த்தப்பட்டோரையும் (Depressed Classes) தங்கள் தோழர்களாகப் பாலித்து வந்ததைக் கெடுக்க இந்தத்தனித்தொகுதி நடுவில்வந்து விட்டதாம்!! உலக ஒற்றுமையை அழிவு வந்துவிட்டதாம்!! என்ன வந்தது!! போடானுபோடி தாழ்த்தப்பட்டோர் வீடு, வாசல், உணவு, ஆடை, கல்வி, சுகாதாரம், வைத்தியம், இறந்தால் வாய்ச்சுரிக்குக்கூட வழியில்லாமல் இருந்த இரண்டொரு (Votes) ஒட்டுகளால் என்னவந்து விடப்போகிறதோ அது நமக்கு விளங்கவில்லை. கடந்த 50 வருஷங்களாக இந்திய சட்டசபைகளில், பொதுத்தொகுதியால் இத்தகைய பஞ்சமர்களைப் பால் என்ன சாதித்தார்கள் என்பதைக் கேட்கின்றோம்! இந்தக் காலமெல்லாம் 5 கோடி பஞ்சமர்களுக்கு இத்துக்களை என்ன செய்து விட்டார்கள்? எத்தனைகளை அங்கே கட்டினார்கள்? எத்தனை வீடுகள் கட்டுவதீர்கள்? எத்தனை ஆல்பத்திரிகள் கட்டுவதீர்கள்? எத்தனை பன்னிக்கடங்கள் ஸ்தாபித்தீர்கள்? எத்தனை கல்லூரிகள் நியமனம் செய்தீர்கள்? எத்தனை சுகாதார ஸ்தாபனங்கள் உண்டாக்கினீர்கள்? எத்தனை (Free Scholar Ships) இலவசப் படிப்புக்கு உதவியளித்தீர்கள்? எத்தனை புத்தக சாலைகளை உண்டாக்கினீர்கள்? எத்தனை சுத்தத் தண்ணீர் வசதிகள் ஏற்பாடு செய்தீர்கள்? ஐந்து கோடி தாழ்த்தப்பட்டோரின் தரித்திரத்தையும், மூடப்பழக்கங்களையும், மூடப்பக்தியையும் ஒழிக்க என்ன செய்தீர்கள்? என்னசெய்கின்றீர்கள்? என்ன செய்யப்போகின்றீர்கள் என்னவும் கேட்கின்றோம்.”

என்று தோழர் சிங்காரவேலர் எழுதினார். கொடுமையும் அஃதியும், பசப்புப் புரட்டும், போலிவாதமும் பொய்யுரையும், எங்கு இருக்கக்கண்டாலும், சர்க்கார் மாளிகையிலே இருந்தாலும் சங்கராச்சாரி மடத்திலே காணப்பட்டாலும், பழைய எட்டிலே இருந்தாலும், நாட்டு விடுதலை நாடகம் நடத்துவோரின் எட்டிலே காணப்பட்டாலும் தோழர் மா. சிங்காரவேலர், தன்னால் முடியுமா என்பது பற்றிக்கூட யோசிக்காமல், அச்சம் தராத தாட்சணியமின்றி கண்டிப்பார். அத்தகைய தீரம் அவருக்கு இருந்ததற்குக் காரணம், ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், கொடுமைக்கு ஆளானவர்கள், ஏழை எளியவர் என்போரிடம் அவருக்கு இருந்த அன்புதான். எனவே, காங்கிரசின் போக்கு, உண்மையிலேயே இந்நாட்டு மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு விடுதலை அளிக்கக்கூடியதல்ல வென்பதை இக்கட்டுரையின் வாயிலாக நன்கறியலாம்.

காமராஜர் சம்பவம்

தொடர் கதையில் ஒரு பகுதி

தொழுது நிற்பவர் :- அழுது ஓய்வார்!

இறுதி அத்யாயம் எழுதப்போவது திராவிடன்

‘காமராஜர் சம்பவம்’ இன்று தமிழ் நாட்டிலும், கொதிப்பை உண்டாக்கிவிட்டது. பல இடங்களிலே கண்டனக் கூட்டங்கள் நடக்கின்றன, சில ஏடுகள், இந்தக் கண்டனச் செய்தியை வெளியிடுகின்றன. காந்தியாரைப் புகழ்ந்து விட்டு, அவரைத் தவறான வழியிலே போகச் செய்துவிட்ட, ஆச்சாரியாரைக் கண்டித்து வருகின்றன. இதனால் பிரமாதமான பலன் ஏற்படும் என்றே, அல்லது தமிழகத்திலே ஏற்பட்டுள்ள கொதிப்பு நீடிக்குமென்றே சொல்ல முடியாது. அடிதாங்க மாட்டாதது; வலி அதிகம், வலி இருக்கும்படி கோபம் இருக்கும், பிறகு விட்ட வழிப்படி நடக்கட்டும் என்று விஷயம் அடங்கிவிடும்.

தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து ஆராய் வர்கள், ‘காமராஜர் சம்பவம்’ 1946-ல் நடந்த முதல் நிகழ்ச்சி அல்ல என்பதையும், காஞ்சிபுரத்திலிருந்து தொடங்கி, காமராஜர் சம்பவங்கள், அவ்வப்பொழுது நடந்து வந்துள்ள என்பதையும் உணர்வார். தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைமைப் பதவியையோ, அல்லது தலைவரை ஆட்டிப்படைக்கும் சூத்திராரிப்பதவியையோ, தமது காதில் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதை, இந்நாட்டு ஆரியர், மிகத்திறமையாகச் செய்து வந்திருக்கின்றனர். வெற்றி பெற்றே வந்திருக்கின்றனர். புரட்சி செய்தவர்களைப் பொசுக்கி இருக்கின்றனர், தங்கள் சொந்தச் சக்தியால் அல்ல, வடநாட்டுத் தலைவர்களின் துணைகொண்டு. அன்று முதல் இன்று வரை, வடநாட்டுத் தலைவர்களுக்கு அறிமுகமான, அவர்களின் ஆதரவு பெற்ற, தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் யாவரும், ஐயர், ஐயங்கார்களாகத் தான் இருக்கும்; மற்றவர்கள் இங்கே, மக்களிடம் சொல்லொணாத செல்வாக்குப் பெற்றிருக்கலாமென்பதாயிற்று, அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் அமைப்பிலே அவர்கள் அறிமுகமாகாதவர்களாகவும், அறிமுகமாகாதவர்களாகவும் ஒரு ஐயரின் துணையை நாடவேண்டியவர்களாகவோ தான் இருப்பார்கள். அந்த நிலையுடன், அகில இந்தியக் காங்கிரஸின் தலைமை அமைப்பு வடநாட்டிலே இருப்பதால், எந்தத் தகராறும் தீர்க்கப் படுவதற்கு, ‘அப்பீல் கோர்ட்’ அங்கே அமைந்து விட்டது. அப்பீல் கோர்ட் ஜட்ஜு, தனக்கு வேண்டியவரென்றால், ஆரியருக்கு வழக்குச்சாதகமாகத்தானே முடியும். இதுபல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்திருக்கிறது—நடக்கிறது—நடக்கும். பல சமயங்களில், தமிழ் நாட்டிலே பார்ப்பனக் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் பார்ப்பனரல்லாத காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கும் ‘சண்டை’ ஏற்பட்டுமக்கள் பார்ப்பனத் தலைவர்களைக் கண்டித்துப் பார்ப்பனரல்லாத தலைவர்களிடம் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தும், இங்கிருந்து பார்ப்பனக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்,

அனுப்பும் செய்தியை ஏற்றுக் கொண்டு வடநாட்டுத் தலைவர்கள், (எக்ஸ்பார்ட்டி) தீர்ப்பு, பார்ப்பனப் பக்கமே அளித்து இருப்பதுடன், பார்ப்பனர்களையே காங்கிரஸ் அதிகாரிகளாய் நியமித்துப்பார்ப்பனரல்லாதகாங்கிரஸ் தலைவர்கள் முகத்திலே கரி பூசி இருக்கிறார்கள். இன்று காமராஜருக்குக் காந்தியார் கொடுத்த பதப்பிரயோகம், இகற்கு முன்பு, வடநாட்டுத் தலைவர்கள். தமிழ் நாட்டுப் பார்ப்பனரல்லாதார் தலைவருக்குத்தந்திருக்கிறார்கள்.

1925-ல் காஞ்சிபுரத்தில் காமராஜர் தோன்றினார்—அதாவது, பார்ப்பனத்தலைமைக்கு எதிராகப் புரட்சி ஆரம்பமாயிற்று. இன்று காமராஜர், கண்ணீர் சிந்தினார், காஞ்சியிலே, கண்களிர்த்தப்பட்டது! அந்தக் கனலும் ஒப்பில்லை, கண்ணீரும் நின்றபாடினது!

“தேர்தலுக்கு யாரார் அபேட்சகர்கள் என்பதை இப்போதே, இங்கேயே தெரிவித்து விடலாமே. மாகாணத்திலிருந்து காங்கிரஸ் பிரமுகர்கள் வந்திருக்கிறார்கள், இப்போது யாரார் காங்கிரஸ் சார்பிலே அபேட்சகர்கள் என்பதைக்கூறி விட்டால் இவர்களெல்லாம் தத்தம் பகுதியிலே சென்று, பிரச்சாரம் புரிய செளகரியமாக இருக்கும்” என்றார், கொங்கு நாட்டுத் தலைவர். மயிலை அய்யங்கார் அதற்கு,

“நாயக்காவாள்! இப்போது, தேர்தலுக்கு யாராரை நிறுத்துவது என்பது பற்றித் தீர்மானிக்க வேண்டியதில்லை. ஒரு கமிட்டி நியமித்து விடுவோம். அந்தக்கமிட்டி, பிறகு தேர்தலுக்கு ஆட்களை நியமிக்கட்டும்” என்றார். கொங்கு நாட்டின்குறு நிலமன்னர்போன்ற நிலையிலிருந்தவர், “இது கூடாது” என்றார். வார்த்தைதடித்தது. “இது அயோக்கியத்தனம்” என்றார் கொங்கு நாட்டுத்தலைவர்.

“நாயக்காவாள்! அந்த வார்த்தையை வாபீஸ் வாங்கவேண்டும்” என்றார் மயிலை ஐயங்கார்.

“முடியாது”

“வாபீஸ்! வாபீஸ்!”

“ஒருக்காலும் முடியாது”

“வாபீஸ் வாங்கத்தான் வேண்டும்”

“அதற்கு வேறு ஆணைப்பாடுங்கள்”

குஞ்சம் வைத்த செருப்பைக் காலிலே மாட்டிக் கொண்டார், ஒரு! முறை, திரும்பிப்பார்த்தார், மயிலை ஐயங்காரையும், அவருடைய கூட்டத்தையும்.

“அயோக்கியத்தனம் என்று சொன்னதை வாபீஸ் வாங்கவா சொல்கிறீர்கள். முடியாது. இந்த அயோக்கியத்தனத்தை இதே ஊரிலே கூட்டம் போட்டுக்கொண்டு நேன், ஊரெங்கும் கூறுவேன், இதோ புறப்படுகிறேன்” என்று

கூறி விட்டுக்கொண்டிருந்தார், அன்று ஆரம்பமான பிரயாணம், இன்றும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. மீசையுடன் இருந்தபோது ஆரம்பமான பிரயாணம், தாடி வளர்ந்த பிறகும் நடந்து வருகிறது. பெரியார் இராமசாமி அன்று தொடுத்த அறப்போர், இன்றும் நடந்து வருகிறது. அன்று பெரியார், பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசைக்கொண்டு, பார்ப்பனரல்லாதாளைப் பாழ்படுத்துவதை நாடறியச்செய்வேன் என்று உரைத்த குஞ்சுமையின் படியே இன்றும் நடந்து வருகிறார். அவர் காஞ்சியில் கனல் கலந்த கடுஞ்சொல் வீசிவிட்டுக் கிளம்பியது, 31-வது, தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் மாநாட்டிலே. கொங்கு நாட்டுத்தலைவர், மாநாட்டுப் பந்தலில், கமிட்டிக் கூட்டத்தின்போது மயிலை. எஸ். ஜெனவாச ஐயங்கார் கோஷ்டி, காங்கிரஸின் மூலம், பார்ப்பனரை, ‘மூலத்தானங்களில்’ அமர்த்த விரும்பியதை உணர்ந்து கண்டித்தார். தேர்தல் சமயம். யாரார் அபேட்சகர்கள் என்று மாநாட்டிலேயே கூறிவிட வேண்டும் என்று பெரியார் வற்புறுத்தியதின் ‘குக்ஷமம்’ என்னவென்றால், வெளிப்படையாக மாநாட்டிலேயே கூறி விடுவது என்றாகிவிட்டால், தேர்தல் ஸ்தானங்களில் பெருவாரியான பார்ப்பனர்களைப் போட்டமாட்டார்கள் என்பதே. மயிலை ஐயங்கார், கமிட்டி நிறுவ ஆசைப்பட்டதற்குக்காரணம், மாநாட்டுக்குக் கூறாமல், இரகசியத்தில் அபேட்சகர்களை நியமித்து விட்டால், பெரும்பாலும் பார்ப்பனர்களையே போட வாம் என்பதே. ஓடைசியில் மயிலை ஐயங்கார் மனோபிஷ்டமே நிறைவேற்றும். என்னாலும், காஞ்சியிலிருந்து புயல் கிளம்பிற்று.

பார்ப்பனர்—அல்லாதார், விஷயமானசச்சரவு, காங்கிரஸில் வெடிப்பதற்கு முன்பு, குமுறிக்கொண்டிருந்திருக்கிறது. 1925ல், பெரியார், பயணத்தைத் துவக்கினார். அது வரை, உள்ளிருந்து போராடி இருந்திருக்கிறார். போருக்கு உரிய நிலைமை என்றும் மாறவில்லை—ஏனெனில் ஒரு சிறு கூட்டமாகிய பார்ப்பனர்கள், ஒரு பெரிய தேசியஸ்தாபனத்தையும், ஏற்கனவே செல்வாக்குத் தரக்கூடிய பல ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றியது போலவே இதனையும் கைப்பற்றிச் சுயசலத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள முயலும்போது உண்ணா உணரூர் பார்ப்பனரல்லாதார், எப்படிப் போரிடாமலிருப்பார்கள். போர் 1919 முதல் கொண்டே நடந்தது என்று கூறலாம்.

1919ல், பெரியார் காங்கிரஸில் இருக்கையில், ஆச்சாரியார் போசனியின்பேரில், தேசியவாதிகள் சங்கம் (Nationalist Association) ஈரோட்டில் அமைக்கப்பட்டு, அதற்குத் தலைவராகத் தோழர் சேனம் விஜயராகவாச்சாரியாரும், பொதுக் காரியதரிசியாக தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரியாரும், ஆத்மீச அமைப்

பாளராகத் தோழர் பிரகாசம் அவர்களும், தமிழ்நாட்டுக்கு அமைப்பாளராகப் பெரியாரும் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டனர். உபதலைவர்தானத்துக்குத் தோழர் வி. ஏ. சிதம்பரம் பிள்ளையின் பெயர் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அதனை டாக்டர் வாதாஜாஜுவும் பெரியாரும் ஆதரித்தனர். ஆச்சாரியார் சம்மதிக்கவில்லை. உடனே அந்த விஷயம், பார்ப்பனர்—பார்ப்பனரல்லாதார் வாடைபைக்கொப்பிற்று. ஆச்சாரியார், தமது தந்தைப்பிரயோகத்தார். பிற்பகலில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறிவிட்டார். பிற்பகல் மாநாட்டிலே, படைவரிசையுடன் இருகட்சியும் கூடின. உபதலைவர்கள் 5 பேர் இருக்கட்டும், அதிலே ஒருவராகச் சிதம்பரம் பிள்ளை இருக்கட்டும் என்றார் ஆச்சாரியார், அதாவது உபதலைவர்தானத்தை உப்புச்சப்பற்றதாக்கி விடும் சூழ்ச்சி செய்தார். பார்ப்பனரல்லாதார் சார்பிலே, பெரியாரும் வாதாஜாஜுவும் அவர்களும் வாதாடிவெற்றிபெற்றனர். தோற்ற ஆச்சாரியார் துயருடன், “உங்களை விட ஜஸ்டிஸ்கட்சியார் 100 மடங்கு தேவலாம்” என்று கூறினார்.

1920ல், திருச்செவ்வியில் மாகாண மாநாடு. ஜஸ்டிஸ் கட்சியார் வகுப்பு வாரிப் பிரதிநிதிகள்கொண்ட கைக்காப் போரிடுவதால், அந்தக் கொள்கை நியாயமானது, ஆகையால், பார்ப்பனரல்லாதார் அதை ஆதரிக்கிறார்கள், ஆகவே காங்கிரசைப் பிடிப்பதற்குத் தயார், காங்கிரஸிலே பார்ப்பனரல்லாதார் சமுதாயத்தைச் சேர்க்கவும், அந்த வகுப்புவாரிப் பிரதிநிதிகள்கொண்ட கைக்காங்கிரஸில் நிறைவேற்றிவிட வேண்டும் என்பது பெரியார்கட்சி. இதனை, 1919ல், முதன்முறையாகப் பெரியார் திருச்சியில் நடைபெற்ற தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் மாநாட்டின் போதே, ஆச்சாரியாருடன் பேசி, அவருடைய சம்மதத்தையும் பெற்று வைத்திருந்தார். திருச்செவ்வியில் கூடிய தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸில் இதேவகுப்பு வாரித் தீர்மானத்தைப் பெரியாரும் தோழர் சிதம்பரம் பிள்ளையும் கொண்டு வந்து, கிஷ்யாலோசனைக் கமிட்டியில் நிறைவேற்றி, மாநாட்டிலே கொண்டுவரலானார்கள். மாநாட்டுத் தலைவர், மயிலை ஜெனவாச ஐயங்கார். தலைவர் தமது அதிகாரத்தைக் கொண்டு, தீர்மானத்தை கிரகரித்து விட்டார். காமராஜர்கள் குமுறினர்.

1921ல், தஞ்சையில் நடைபெற்றது, மாநாடு. அப்போது, பெரியார், வகுப்புவாரித் தீர்மானம், கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்ய, பார்ப்பனத் தலைவர்கள்கூடி, காங்கிரஸ் ஸ்தாபனம் உட்படச் சகல இடங்களிலும், பார்ப்பனரல்லாதாருக்கு நீதியும் பாதுகாப்பும் இருக்கும்படி செய்வதாகக்கூறி, தீர்மானத்தை எழுதிவிட்டுச் சென்றனர்.

1922ல், திருப்பூரில் மாகாணத் தென்னாட்டுத் திசை என்ற பெயரெடுத்தப் பிரகாசித்துவந்த டாக்டர் வாதாஜாஜுவும், அதற்குத் தலைமை வகிக்க, மாகாணமெங்கும் ஆதரவு இருந்தும், பார்ப்பனப் பந்திரிக்கை—குறிப்பாக மித்திரன்—குழ்ச்சி செய்து, வாகுதேவரான் என்ற ஐயரைத் தலைவாக்கினர். அந்த மாநாட்டிலே, பார்ப்பனர்—அல்லாதார் தகராறு பலமாகி, கைக்காங்கிரஸில் நிறைவை வளர்த்தது. அந்த மாநாட்டிலே, ஜாதிபித்யாசத்தைக்கண்டித்துப் பேசினார் பெரியார். இராமாயணம் கொளுத்தப்படவேண்டும் என்ற பேசியதும் அங்குதான்.

பிறகு திருச்சியில், மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டம் நடைபெற்றது.

அடுத்த பக்கம் பார்க்க

காமராஜர் சம்பவம்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

பெற்று, அதிலே பெரியார் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். உடனே பார்ப்பனர்கள், பெரியார் தலைவராக இருக்கக்கூடாது என்று கூறப் படைத்தாடினர். வ. வே. சு. ஐயர், பெரியார்மீது அதே போது கம்பிக்கையிலாத தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். தோழர் களியாணசுந்தரனார், இந்தத் தீர்மானம், பார்ப்பனர் — பார்ப்பனரல்லாதார் துவேஷத்தால் பிறக்கிறது, இது கூடாது. இப்படித்தீர்மானம் வருமானால், பிறகு, காங்கிரசிடம் நம்பிக்கையிலே என்று பார்ப்பனரல்லாதார் தீர்மானம் சிறைவேற்ற வேண்டியவரும் என்று எச்சரிக்கை செய்தார். தீர்மானம் கொண்டு வரப்பட்டது, பார்ப்பனர் படுதோல்வி அடைந்தனர்.

1923ல், திருவண்ணாமலையில் தமிழ்மாகாணக்காங்கிரஸ் மாநாடு, பெரியார் தலைமையில் நடைபெற்றது. தலைமை உரையில், பார்ப்பனரல்லாதார் விஷயமாகப் பல உண்மைகள் இருந்தன. பார்ப்பனர் — பார்ப்பனரல்லாதார் போரிலே, பார்ப்பனரல்லாதார் காமே உயர்ந்தது. ஆனால் மயிலே ஐயங்கார், அந்தப்படை வரிசையைக் குலைத்தார். பணத்தை விசிறார். படையில் பிளவு உண்டாக்கினார். காஞ்சியில் அவர்களும் வலுத்தது. காமராஜர்கள் அன்று அங்கு இருந்தனர். பெரியார் இனிக்காமராஜராக இருக்க வேண்டியதில்லை, பார்ப்பனர்கள் காங்கிரசைக்கொண்டு நடத்தும் கபட நாடகத்தை வெளியாக்கு வேன், என்று வெளியே கிளம்பினார், தோழர்கள் சுப்பிரமணியனை, ஜனபதங்கமீரான், சீயாழி சாமிநாதச் செட்டியார், அய்யா முத்து, கோவை சுப்பையா, மாயவரம் சுப்பிரமணியபிள்ளை, எஸ். இராமநாதன், தண்டபாணியிள்ளை, எஸ். வி. லிங்கம், போன்றவர்கள் பின்தொடர். இன்று பெரியாரின் படையிலே ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் உள்ளனர், கரணம், அந்த உறுதி, அஞ்சாநெஞ்சு, தமிழ் உயர்!

1927ல் சென்னை கோகலேமண்டபத்தில், தமிழ் மாகாணக்காங்கிரஸ் மாநாடு. இதற்குத் தஞ்சைத் தோழர் மருதவாணம்பிள்ளை அவர்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டார். ஆனால், அந்தச் சிறு கூட்டத்தின் சக்தியால், அவர் ராஜ் காமா செய்யும்படி செய்யப்பட்டு, தோழர் கே. வி. ரங்கசாரி ஐயங்கார் தலைமை வகித்தார்.

1929ல் வேதாண்யத்தில் மாநாடு. குமுதல் ஏராளம். தலைமை வகிக்கச் சர்தார்படேல் அழைக்கப் பட்டிருந்தார். அவரை வரவேண்டாம் என்று ஏராளமானத்திகள், மயிலைக்கோஷி அனுப்பிற்று. மாநாடு நடைபெறுது தடுக்க எவ்வளவோ சூழ்ச்சிகள். ஆனால் பலிக்கவில்லை. பட்டில் தலைமை வகித்தார். அந்த மாநாட்டிலே, மயிலே ஐயங்கார் மீது கம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. பார்ப்பனர்கள் மிகப்பெரிய தனப்பட்டு. அதை வாபிஸ் வாங்கவைத்தனர். தோழர் முத்துங்கமுதலியார், தமிழ்மாகாணக்காங்கிரஸ்கட்டித்தலைவரானார். ஆனால் அந்த வருஷம் ஸ்ரீத்தியாகு முன்பே, ஆச்சாரியார் மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவரானார். இடையே, பார்ப்பனர்கள் தமது 'வேலையை' விடாது செய்து வந்தனர்.

1930ல், மதுரையில் 34-வது மாநாடு கூடிற்று. இதிலேருக்கமணி லட்சுமிபதி அம்மையார்தலைமைவகிக்க வேண்டும் என்பது தமிழர் கட்சி,

பார்ப்பனர்கள், சத்யஸூர்த்தி அவர்களைத் தலைவராக்க விரும்பினர். போட்டிகடுமை, குமுதல் ஏராளம். தோழர் சத்யஸூர்த்தி ஒட்டு அதிகம் பெற்றுத்தலைவரானார். அந்த ஒட்டும், திருச்சேங்கோசேம்பவம்போன்றதே! ஒருஜில்லாக்கமிட்டி, முறைப்படி தேர்தலோ, கூட்டமோ நடத்தாமலேயே, தோழர் சத்யஸூர்த்திக்கு 'ஒட்' தருவதாக, எதேச்சாதிகாரமாகக்கூறி, ஐயரை ஆசனம் ஏறச் செய்தது. அடுத்த மாநாடுசத்யாக்கம்காரணமாக, முறைப்படி நடைபெறவில்லை.

36-வது மாநாடு, ஆச்சாரியார் தலைமையில் கோவையில் நடந்தது. உபதலைவருக்குப் போட்டி, தோழர் சத்யஸூர்த்திக்கும், சர்தார் வேதரத்தினம் அவர்கட்கும் இடையே. முன்றுமுறை ஒட்டுக்குவிடப்பட்டு, முப்பிரி பலமாக வேலை செய்தும், முன்று முறையும் சர்தார் வேதரத்தினம் வெற்றி பெற்றார். தமிழன் தன் வீரத்தைக்காட்டி, ஆற்றலை நிரூபித்ததோடு நிற்கவில்லை, பெருந்தன்மையைக் காட்ட வேண்டிக், கிடைத்த பதவியை ராஜ்நாமா செய்துவிடவே, சத்யஸூர்த்தி அவர்கள் உபதலைவராக அமர்ந்தார்-மும் முறை தோற்றபிறகு!

பிறகு நடந்தது காரைக்குடி! காமராஜர், ஸ்தானம், அன்று தோழர் முத்துங்கமுதலியாருக்கு. முதலியாருக்குத், தமிழரின் ஆதரவுபரிபூரணமாக இருந்தது. இருந்து! சத்தியஸூர்த்தியாரைத் தலைவராக்க, ஆச்சாரியார்துணிந்து, போர்தொடுத்து விட்டார். தந்திகள் பறந்தன! தான்கள் கிளம்பின. சத்தியஸூர்த்தியாரின் பொதுவாழ்க்கை, சொந்த வாழ்க்கை ஆகியவற்றிலே இதற்கு முன்பு, குறைகண்ட ஆச்சாரியார், இனப்பற்றுக்காக இவ்வளவையும் மறந்து, இரத்தாக்கம் பகல்துக்க மின்று வேலை செய்தார். சூழ்ச்சி கெலித்தது. முத்துங்கமுதலியார் தோற்றார். சத்தியஸூர்த்தியார் ஜெயித்தார். இன்று தமிழகத்தில் இருப்பதுபோல அன்றும் கொதிப்பு, கண்டனம். ஆச்சாரியார் அவைகளைச் சட்டை செய்யவில்லை. காரியம் பெரிது, விரியம் அல்ல, என்றமுறையிலே, "நாலுநாள் வாய் வலிக்கப் பேசுவார்கள். பேசட்டும் நமக்கென்ன? நாயக்கர் போலவிடாப்பிடியாக எதிர்க்கிவர்களால் ஆகாது" என்று எண்ணிக்கொண்டு, மூர்த்திக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்து வைத்துவிட்டு, முப்பிரியை உருவியபடி, தமிழரை அலட்சியமாகப், புன்சிரிப்புடன் பார்த்தார். சின்னாட்டுகளிலே, சிறப்போரிட்டவர்களெல்லாம், ஆச்சாரியார் திருவடிகளே சரணம் என்று கூறிவிட்டனர். ஏன்? ஆச்சாரியார், வடநாட்டுத் தலைவர்கள் தனக்குப்பக்கபலமாக இருப்பதைக்காட்டினார். பார்ப்பனர் ஏடுகள் அவர்களுக்குப்பலம் தேடின. ஆச்சாரியார், காரைக்குடியிலே, கண்களையும் காமராஜரைக் கண்டார், இன்றும் காண்கிறார்! கொதிப்பு இன்று இருப்பதுபோல அன்று இருந்தது என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு விஷயத்தைக் காட்டிக் கொள்கிறோம். ஆச்சாரியாரின் காரைக்குடி நடவடிக்கையைப்பற்றிக்கண்டித்து அந்நாளில் திருவாரூர் காங்கிரஸ் தோழர் டி. எஸ். நியாகராஜ ஞானியார் என்பவர்,

"சமீபத்தில் காரைக்குடியில் நடைபெற்ற அரசியல் மாநாட்டின் போக்கையும் அங்கு விஜயம் செய்திருந்த தோழர் ராஜகோபாலாச்சாரி போன்ற பிராமணர்கள், பிராமணருக்குத் தலைவர் பதவியைப்பெறச் செய்து சூழ்ச்சிகளையும், உடல்பொருள் ஆவி மூன்றினையும் காங்கிரஸ் கட்டளைக்காகத்தூற்ற அரும் பெரும் தியாகியான பிராமணரல்லாத காங்

கிரஸ்வாதி தோழர் முத்துங்கமுதலியார் தலைவர் தேர்தலில் தோற்கடிக்கப்பட்டதையும் அறிந்துகொண்ட பின்னரும், நாம் சம்மா இருப்போமானால் வருங்காலத்தில் அரசியல் துறையிலாகட்டும் வேறு எத்துறையிலாகட்டும் பிராமணரல்லாதாருக்கு எந்த உயர் பதவியையும் கோடுக்கவோ அல்லது நாமே பெறவோ காங்கிரஸ் பிராமணர்கள் சம்மதிக்கமாட்டார்கள் என்பதும், மனம்பொறுக்க மாட்டார்கள் என்பதும் வெட்ட வெளிச்சமாகிவிட்டது. நாமே பதவிகளைப் பெறுவதற்கும் இடையூறுகள் பல செய்து மறைமுகமான சூழ்ச்சிகளாலே முட்டுக்கட்டைபோடவோர்கள் என்பது நிச்சயம்." என்று எழுதினார்.

தியாகராஜ ஞானியார், எழுதியது, காரைக்குடி சம்பவத்தின் போது, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஏறக்குறைய மாதம்நாள் கூட அதே அளவினதாக இருக்கும். 1936, பிப்ரவரி 9-ந்தேதி அவர் எழுதினார். 1946 பிப்ரவரியிலும் அவர்போன்றவர்கள், நாள் தோறும், கலம் கலமாக எழுதுகிறார்கள், கலக்கத்தோடு, கோபத்தோடு! இன்னும் எத்தனை காலம் இதுபோல எழுதிக்கொண்டிருப்போர், தெரியவில்லை! காமராஜர் சிந்தும் கண்ணீர், இன்று நேற்று, ஏற்பட்ட இன்னலின் காரணமாக அல்ல. ஆரியரின் ஆதிக்கத்தை, எங்கு, யார், எதிர்த்தாலும், அவர்கள், எதிர்க்கும் காமராஜர்களைக் கண்ணீர் விடத்தான் செய்வார்கள். ஏனெனில், தொழுது நிற்கும் அடியவர்கள் அழுது குறைகூறித்தீர வேண்டுமே தவிர, எதிர்த்து நீதி கேட்கவோ, போரிட்டு அக்ரமத்தை அழிக்கவோ முடியாது என்பது ஆரியருக்குத் தெரியும். மேலும், 'பக்தரின்' கோபம், நெடுநாளைக்கு நில்லாது. ஏதேனும் ஒரு துளி, திருப்திதரும் விஷயம் காட்டப்பட்டால், ஒரு சிறு புன்னகை, காட்டினால் இரண்டொரு இன்மொழி சொன்னால் போதும், கண்ணீர் நின்று விடும், பழையபுகைகூப்பித் தொழுவர் என்பது ஆச்சாரியாருக்கும் அவருடைய இனத்தவருக்கும் நன்கு தெரியும். காமராஜரைச் சார்த்தப்படுத்த என்ன வழி என்பதை இன்னோர், கண்டு பிடித்து விட்டிருப்பார், திட்டப்படி காரியமாற்றவும் தொடங்கி விட்டிருக்கக் கூடும். விரைவிலே காமராஜர், கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டு, உலவவும் காணலாம், ஆனால், தன்மானத்தைத் தளரவிடாதுக்கும் எந்தத் தமிழனும், காமராஜர் அடைந்த கதியை என்னும் போது, கண்களிலே கனல்களும் பாமற் போகாது!! "காமராஜர் சம்பவம்" கிளப்பிய கொதிப்பைக் கண்டு, நாம் ஏமாறவில்லை, இரத்தக்கொதிப்பிலேக்குமென்றும்பிக் கொள்முதல் சாக்கு என்று எண்ணுவதில்லை. ஆரிய திராவிடப் போராட்டக் காதையிலே இது ஒரு கட்டம், என்ற முறையிலேயே இதைக் கவனிக்கிறோம். ஆள்பிடிக்கும் வேலைக்காக அல்ல!

காமராஜர் சம்பவம், ஆரியர், திராவிடரை அடக்கும் தயாரம் நிக்க தொடர் கதையில் ஒரு பகுதி. தொழுது நிற்பவர்கள் அழுதுதீர்ப்பர், அழுது ஓய்வர் என்பதும் நமக்குத் தெரியும். ஆனால், இந்தத் தொடர்கதையில் இறுதி அத்தியாயம் எழுதப்போவது திராவிடனே! அவனுக்குத் தெரியும், அந்த இறுதி அத்தியாயம் என்ன என்பது! அந்த அத்தியாயத்தின் தலைப்பு, திராவிட நாடு திராவிடருக்கே என்பதாகும்!

மல்லிகை முல்லை பிறகு

3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கள் போன்றவைகளைப் புசிக்கப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளை வெளிநாடு இங்கு அனுப்ப முடியும், நகரவாசிகளும் விட கொடுத்து வாங்கமுடியும், கிராமவாசியால் முடியாது. ஆகவே ஏழைக்கிராமவாசிடம் அவன்வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய அரிசியைத் தாராளமாகத்தந்துவிட்டு, நகரவாசிகள், வேறுவகை உணவுகளை உட்கொள்ள முன்வரவேண்டும், ஏனெனில் உழைப்பாளிகள் கிராமங்களிலேதான் உள்ளனர்; அவர்களின் நிலைமை மோசமாகிவிட்டால், ஏர் பிடிக்கும் திறமையோ சக்தியோ அற்ற நகரவாசியால், மாத மும்மாரி பொழிந்தாலும் விவசாயத்தைச் செய்து நாட்டைக் காப்பாற்றமுடியாது. ஆகவே பஞ்சம் கிராமங்களைத்தாக்காதபடி பார்த்துக்கொள்வதே, முதல்வேலை, முக்கியகடையாக இருக்கவேண்டும். வீடுகள், பங்களாக்கள், கோயில் தோட்டங்கள், பொழுது போக்கு நந்த வளங்கள் என்பனவெல்லாம் உடனடியாக, ஏதாவது ஒருவகை புஞ்சைப்பயிர் வைத்தாகவேண்டும். இந்தச்சமயத்தில் வள்ளியும், முள்ளங்கியும், கீரையும், தண்டும், வேறு பலகிழங்கு வகைகளும். ஏராளமாக எங்கும் பயிரிடப்பட வேண்டும், சாதாரண மக்களால், அதிக சிரமம் இல்லாத முறையிலே, அதிகமான நீர்ப்பாசனம்தேவைப்படாத விதமான பயிர்வகைகள், உடனே ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும். மக்கள் பஞ்சத்தின் பிடியிலே சிக்காமல் இருக்கவேண்டுமானால், சர்க்கார் இதற்கான வழிபற்றிப் பேசுவது உடனே திட்டம் தீட்டுவது உடனே இராமல், ஒவ்வொரு வீட்டாரும் நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியை உணர்ந்து, அதற்கு ஆவன செய்வதற்கு முன் வருவதற்குத் துண்டவேண்டும். மல்லியும் முல்லையும் மலமுள்ள ரோஜாவும், மலமல்லா மலர்கள் பலவும் தோட்டங்களிலே, பஞ்சம் ஒழியும் வரை, இருப்பது, நாட்டிலே பிணவாடையை உண்டாக்கும் நீயசெயலுக்கு உடந்தையாக இருக்கும் குற்றமாகும் என்பது மக்கள் மனதிலே பதியப்படி செய்யப்படவேண்டும். இந்தக் காரியத்தைச் சர்க்கார் நியமிக்கும் ஒருபிரசாஸ்தாபனத்திடம் ஒப்படைப்பது, அமுல் நடத்தும் செயலாகும், உருவாப்பலன் இராது. ஒவ்வொரு ஊரிலும், எல்லாக் காட்சிகளையும் கொண்டகமிட்டி அமைக்கப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டியினிடம், இந்தப் பிரச்சாரப்பொறுப்பும், பொதுமக்களிடம் தொடர்பு வைத்து, அவ்வப்போது தக்கயோசனை கூறும் பொறுப்பும் தரப்பட வேண்டும். தக்காளி பயிரிடவேண்டும் என்று தாசில்தார் கூறுவது, யோசனை என்றோ யுத்தம் என்றோ மக்கள் கருதுவதில்லை, சர்க்காரின் உத்தரவு என்று பயத்தோடுதான் அதனைக் கேட்பர், ஆனால் ஊராரியமிக்கும் கமிட்டியினர் கூறினால், அதனை உலகையுடன் கேட்கவும், யோசனைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்கவும், நடந்து கொள்ளவும் தயாராவர். பொதுமக்களின் பிரச்சனையைப் பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகள் கொண்ட கமிட்டியே புரியும்படி விளக்கமுடியும் என்பதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும்.

உடனே ஊடுங்கும், சகலகட்சியினரும் கூடிக்கலந்துபேசி, உணவுக் கழகம் அமைக்கவேண்டும். இதன் மூலமாகத்தான், நெருக்கடியைச் சமாளிக்கமுடியும். உணவு முதலில் பிறகே ஊர் ஆள்முறைபற்றிய விவாதம் என்பதை மறக்கலாகாது.

உறையூர் எஸ். எம். எஸ். ஆர். பி.

சொந்தக் கைத்தறி கலாப்புடவைகள் & 3-அகலம் தோத்திகள், சரிகை அங்க வஸ்திரங்கள்.

100, 80-நெ. நூலில் தயார் செய்யப் பட்டது. உத்திரவாதமுள்ள சாயம். உறுதியான-உடை, சுத்தமான-சரிகை, உயர்தரமான-ரகங்கள், நாணயமான விலைகள்.

S. M. S. R. பாலகந்தாம்,
கைத்தறி ஜவுளி வியாபாரம்,
34, பஞ்சவர்ணஸ்வாமிகோவில் தெரு,
உறையூர் P. O. திருச்சி.

தேடியது, வக்கீலை!

2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

மும் ஜடாதாளுக்குத் தெரியும். சொக்கலிங்கம், ஜடாதாளுக்குச் செய்தி அனுப்பி விட்டார், கருணா கட்டாயமாக இருதயநாதனை மணம் செய்து கொள்ள 'உத்தரவு' தாரதே என்று. ஜடாதரர் உத்தரவு கிடைக்காததால், பெண் தாமுடியாது என்று எல்லப்ப முதலியார் சொல்லிவிட்டார். என்ன செய் வேன்! ஜடாதாரின் சம்மதம் கிடைக்காததால் தான், எல்லப்பர் திருமணத்துக்குச் சம்மதிக்கவில்லை என்ற சூசகத்தை கருணா தெரி வித்தார். அவளுக்கு அதுவரை யில்தான் தெரியும், சொக்கலிங்கமே சொருபானந்த ஸ்வாமியாக நாட கம் நடத்தி வந்தது. ஜோதியின் கற் பழித்தது, அதன்விளைவாகத் தான் பிறந்தது, எல்லப்பருக்கு வளர்ப் புப்பெண்ணானது இவைகள் கருணா வுக்குத் தெரியாது. எனக்கும் அப் போது தெரியாது. ஜடாதாரிடம் சம்மதம் பெறாததால் தான், கருணாவை எனக்கு மணம் செய்கிற க மறுக்கிறார் என்று தெரிந்ததும், நான் ரேரே, எங்கள் ஊர் சென் றேன், ஜடாதாரைக் கண்டேன், முறையிட்டேன். அவர் முதலிலே, 'உத்தரவு' கிடைக்க வில்லை, 'பொருத்தம் இல்லை' என்று ஏதேதோ சாக்குச் சொன்னார். நான் விடுவதாக இல்லை. பிறகு, அவருக்கு என்னமோ என் மீது இரக்கம் பிறந்தது, "கருணாவை நீ பெறவேண்டுமென்றால், வைரவியா பாரம் சொக்கலிங்கம் செட்டியா ருடைய சம்மதத்தைப் பெற்றுவா. உனக்குக் கருணா மீதுள்ள காதலையும் அவளுடைய சம்மதத்தையும் எடுத்துக்கூறி, அவரை வேண்டிக் கொள். அவர் சம்மதித்தால், உன் கலியாணத்தை நான் முடித்து வைக்கிறேன்" என்றான் அந்தச் சுவாமி வேடக்காரன். "கருணா வுக்கும் சொக்கலிங்கம் செட்டியா ருக்கும் என்ன சம்பந்தம்? யார் வீட்டுப் பெண்ணுக்கு யாரிடம் போய்ச் சம்மதம் தரும்படியாகக் கேட்பது" என்று நான் திகைப் புடன் கேட்டேன். அப்போது தான், ஜடாதான், பூராவிரத்தை யும் என்னிடம் சொன்னான். புரட்டின்மேல் புரட்டுச் செய்து கொண்டு பூஜாமடங்களிலே அமர்ந் துள்ள இந்தப்பெய்யர்களைக் கூண்டோடு தொலைக்க வேண்டும் என்று எனக்கு ஆத்திரம் பிறந்தது. ஆனால், என் மனமெல்லாம் கருணா மீது இருந்ததால், புரட்டர்களைப் பிறகு ஒழிப்போம், முதலிலே, சொக்கலிங்கம் செட்டியாரின் சம் மதத்தைப் பெறுவோம் என்று எண்ணி, அவரைப் பல முறை கண்டு, எனக்கு அவருடைய சூது அவ்வளவும் தெரியும் என்பதையும் கூறி, கருணாவை, எனக்கு மணம் முடித்துவைக்கும்படி கேட்டேன், எச்சரித்தேன். செட்டியார் மகி ய மறுத்தார். ஜடாதான் ஒரு முட் டான், என்னிடம் இரக்கியத்தைக்

கொட்டி விட்டான், ஆனால் அந்த இரக்கியம் உனக்குத் தெரிந்ததால், என்னை ஆட்டிப் படைக்கலாம் என்று கனவு காணாதே, அசைக்கக் கூடமுடியாது! கருணாவை, உனக் குத்தாமுடியாது. நீ ஒரு கிருஸ்த வன், என்ன கதரியம் உனக்கு, கருணாவைக் கலியாணம் செய்து வை என்று கேட்க" என்பதாகக் கூறி என்னை ஏசுரை. பல முறை கெஞ்சி னேன், சில சமயம் மிரட்டியும் பார்த்தேன். "சொக்கலிங்கமே சொருபானந்தன்; சொருபானந்த ருக்கும் ஜோதிக்கும் பிறந்தவனே கருணா, இவைகளெல்லாம் உண் மைதான். ஆனால் இவை உண்மை என்று எப்படி ருஜூப்படுத்து வாப்?" என்று என்னைக்கேட்டான் அந்தக்கள்ளன். "என் ஜடாதா னின் சாட்சி இல்லையோ?" என்று நான் சொன்னேன், "என்னுடன் சகலத்திலும் பங்கு கொண்டவ னும், என் உதவியால் இன்று 'சூ' வாக்க கோலம் கொண்டிருப்ப வனுமான, ஜடாதான் உனக்குச் சாட்சியாகவா வருவான்! பைத் யக்காரா! வருவானா? என் கூட் டாளி, பங்காளி! அவன் எனக்கு எதிரியாவானா? ஆனால் அவன் கதி என்ன வாகும்? அன்று உன்னிடம் ஏதோ சொல்லிவிட்டான் பழைய நாள் சம்பவங்களை. போதையாக இருந்திருப்பான். இப்போது போய்ச்சாட்சியாக வாவேண்டும் என்று கூப்பிட்டுப்பார்" என்றார் உங்கள் செட்டியார். ஜடாதான், அது போலவே, நான் போய்க் கேட்டபோது, "நான் என்ன பைத்தியக்காரனா?" என்று சொல்லி அனுப்பி விட்டான். இன்று கடைசி முறையாகச் சொருபானந்த வேடமிட்ட சொக் கலிங்கத்தைக் கேட்டு விட்டேன், முடியாது என்று கூறி விட்டான். இதுதான் என்கதை. எனக்கு என்ன உபகாரம் தேவை என்றால், எப்படி யாவது, சொக்கலிங்கமே சொரு பானந்தஸ்வாமி என்பதைக்காட்டு வதற்கான ஆதாரம் தேவை. ஜடா தான் எழுதிய கடிதங்கள் ஏதே னும் கிடைக்குமானால், நமதுநாட் டைக் கெடுக்கும் இந்த நயவஞ்ச கர்களின் நாடகம் வெளிப்படும், மக்கள் தப்புவார்கள்" என்கூறி, என்னை வேண்டிக்கொண்டான். நான், எப்படி எப்படியோ முயற்சி செய்துபார்த்தேன், ஒரு கடிதம் கூடக் கிடைக்கவில்லை. இருதய நாதன், கருணாவைக்கூட மறந் தான், காகி உடைக்கள்ளர்களை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று துடிதுடித்தான். இன்று காலை முதல், பல வக்கீல் வீடுகளுக்கு இருவருமாகப் போனோம். அதா வது என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனான். எந்தவக்கீலிடம் சொன் னாலும், "நான்சென்ஸ்! ஆதாரம் என்ன? ருஜூஎங்கே? சாட்சி யார்?" என்று தான் கேட்டார் கள். சில வக்கீல்கள், "பிரபலவியா பாரி அவர், அவர்மீது, ஆன்மாருட் டக்குற்றம் சமத்துவது, எவ்வளவு பெரிய குற்றம் தெரியுமா, ருஜுவே

இல்லாத விஷயம், எவனோ ஜடா தான் சொன்னான் என்கூறும், அவனே சாட்சியும் வரமாட்டான் என்கூறும், கோர்ட்டிலே எழுந்து நின்று எந்தக் கோமானியும் இப் படி ஒரு விசித்திரமானவழக்குக்கு வாதாடமுன் வருவானா? மான நஷ்டவழக்குத்தொடருவாட்செட்டி யார்" என்று இருதயநாதனையே மிரட்டியும் அனுப்பினார்கள். இரு தய நாதன் கூறும் வழக்கு என்ன தெரியுமோ? தெளிவாக இருக்கும்.

வைரவியாபாரம் செய்யும்சொக் கலிங்கம்செட்டி, இருபது ஆண்டு களுக்குமுன்பு, சாமியார் வேஷம் போட்டுக் கொண்டு, சொருபா னந்தசாமி என்ற பெயரிட்டுக் கொண்டு, திருநெல்வேலிப்பக்கத் திலே, பாமரமக்களை ஏய்த்தப் பணம்பறித்து வந்தான்.

அதுசமயம், ஜோதிஎனும்விதவை யைக் கற்பழித்தான்; ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. ஜோதிஇறந்து விடவே, குழந்தையைப், பக்தியால் ஏமாந்த எல்லப்ப முதலியாருக்கு 'தத்து' ஆக்கினான்.

ஆகவே சொக்கலிங்கம்செட்டி யார் ஒரு புரட்டன், காழகன், காகி வேடத்திலே உலாவிய கள் என், கற்பழித்தவன். அவனுடைய 'சொத்து', மதவேஷமிட்டு ஊரை ஏய்த்துப் பொருள் பறித்ததன் விளைவு.

இவனுடைய புரட்டு முழுவ தும் இவனுக்கு உடந்தையாக இரு ந்த பிரதாசிடனாகவுய். இருந்து இப் போது 'சூருஸ்தானம்' வகிக்கும் குடிகாரன் ஜடாதான் என்றசடையனுக்குத் தெரியும்.

காருண்யமிருந்தசர்க்கார், இந்த வழக்கை விசாரித்து, ஜடாதானை உண்மையைக் கூறும்படி செய்து காகிபூண்டு உலவும் கள்ளரின் புரட்டை உலகு அறியச்செய்து, ஏழை மக்கள் இவ்விதமான எத்தர் களுக்கு இரையாகாதிருக்கும்படி பாதுகாத்தருள வேண்டும்.

இதுதான் இருதயநாதன் தொடு க்கவிரும்பும் வழக்கு. இதைநடத் திக் கொடுக்கும்படியாகத்தான் இன்று பகல் பொழுது முழுவதும், எத்தனையோ வக்கீல் வீடுகள் ஏறி இறங்கினோம். அவ்வளவு பேரும், சிரிக்கிறார்கள்; ருஜூ, சாட்சி, ஆதா ரம், எடுஎன்று கேட்கிறார்கள்! ஒரு வக்கீல் சபித்தே விட்டார்.

"அடே மஹாபாபி! சொருபா னந்தரையா இப்படித் தூவிக்கி ருப்? நான் அவரைத் தரிசித்து இருக்கிறேன். உனக்கு என்னடா தெரியும் ரூனிகளின் குணம்." என்று இடித்துரைத்தார். புரட்டு நடத்திய சொக்கலிங்கம் செட்டி யும் ஒப்புக்கொள்கிறான், உடந்தை யாக இருந்த சடையனும் ஒப்புக் கொள்கிறான், இருதயநாதனிடம் பேசும்போது! ஊர் ஒப்புக்கொள் ளாதே! கோர்ட்டிலே கேஸ் நிற் காதே! சொருபானந்த ஸ்வாமி கள், ஜோதியில் கலந்ததற்கு ஆதா ரம் இருக்கிறது! அந்தச் சமயத்

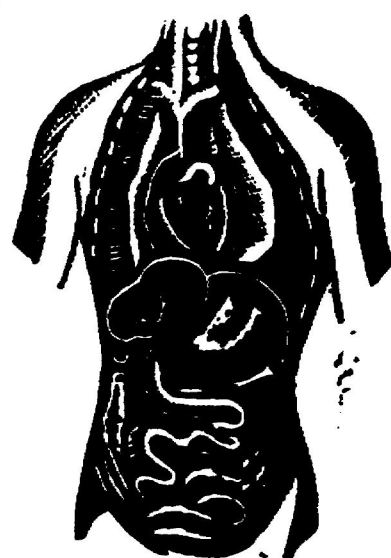
திலே, பிரசங்கம்செய்தவர்களிலே, இந்த ஊர் தீபநிபியும் ஒருவராம்! இந்த நிலையிலே, இருதயநாதன் எப்படி வழக்குத் தொடுக்க முடி யும்? வக்கீலுக்காகத் தேடித்தேடி அலைந்து, ஆத்திரம் அதிகமாகிவிட் டது இருதயநாதனுக்கு. ரேரே, என்னை அழைத்தக் கொண்டு, கருணா வீட்டுக்குப் போனான். அங்கே, எல்லப்ப முதலியார் எதிரி லேயே, முழுக்கதையையும் கொட் டினான். "இப்படிப்பட்ட பைத்யக் காரனைக்கலியாணம் செய்துகொள் கிறேன் என்று சொன்னாயே, பாரம்மா, கருணா! பார் இந்தப் பித்தனை" என்று எல்லப்ப முதலி யார் கூறினார். கோபம் தலைக்கேறி விட்டது இருதயநாதனுக்கு. எல் லப்ப முதலியாரைத் தாக்கினான். அவ்வளவுதான், அவருடையவேலை யாட்கள்கூடி, அடி அடி என்று அடித்தனர், நான் ஓடினேன், அதனால் தப்பினேன். பலமான அடிபட்டுக்கொண்டு, இரத்தம் ஒழுக ஒழுக இருதயநாதன் எல் லப்ப முதலியாரின் பங்காளவை விட்டு வெளியே வந்தான். நான் சென்று, அவனைத் தாங்கியபடி, அழைத்துவந்தேன். வருகிறவழியி லெல்லாம்கூட, "ஒரு நல்ல வக்கீல் மட்டும் கிடைத்து விட்டால், இந்தச் சொக்கலிங்கத்தின் வண்ட வாளத்தைஊரறிபச்செய்து, பத்து வருஷம் ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவைப் பேன்" என்று கூறிக்கொண்டே வந்தான். கம்பலுண்டர் சார்! இதுவே பரிதாபத்துக்குரிய என் நண்பனின் கதை," என்று எம் பெருமான் கூறிமுடித்தார்.

திகைத்துப்போனான் கம்பலுண் டர்.

"என் சார்! உலகிலே இப்படி யும் புரட்டுகள் நடக்கின்றனவா?" என்றுயோசிக்கிறீர், என்று கேட் டார் எம்பெருமான்.

"இல்லை, சார், இல்லை! காகி போட்ட கள்ளர்கள் பலபேர் இருக் கிறார்கள். ஒவ்வொருவனுடைய கொடிவழி பட்டியையும் பார்த் தால் இப்படி ஏதாவது ஒருபுரட் டாகத்தான் இருக்கும். ஏமாறுகிற ஆசாமிகள் இருக்கிறவையிலே, ஏமாற்றுகிறவர்கள் இருந்ததான் திருவார்கள். என் அந்தகாக அல்ல யோசித்தது. இருதயநாதன் கூறு வது உண்மையாகத்தான் இருக்கி ரது, அவனுக்குச் சொக்கலிங்கத் திடமோ, ஜடையனிடமோ என்ன பகை? பாவம்! ஆனால் இருதயநா தன்கூறும் உண்மையை, கோர்ட்டு ஏற்றுக்கொள்ளாதே. வழக்குக்கு ஆதாரமே இல்லை, பொய்யாக சோடிக்கப்பட்ட கேஸ் என்று தள்ளிவிடுவதோடு, இருதயநாதன் மீது மானநஷ்ட வழக்குக் கூடத் தொடுத்துவிடுவார்களே என்பதை எண்ணித்தான் திகைத்தேன்" என் றான் கம்பலுண்டர்.

* * *
பொழுது விடிந்தது, இருதயநா தன், கண்கிழித்தான், களைப்புடன் அடுத்த பக்கம் பார்க்க

ஜெயராமகாயகத்திலேகியத்தைச் சாப்பிடுங்கள்
தலைவலி, மயக்கம், வாந்தி, செஞ்சுவலி,
வயிற்றுவலி, புளித்தேப்பம், வயிற்றப்பிச்சம்,
தூடல்வாதம், இடுப்பு வலி, மூலகோய்,
கைவகளைப்போக்கிமலத்தைச்சுகலாய்ப்பிரிக்கும்

அற்புத சஞ்சீவி

ஜெயராம காயகத்திலேகியம்

1-சேர் ரூ. 4. 2-சேர் ரூ. 2-2-0.

வி. பி. பி. வேத.

ஜெயராம வைத்தியசாலை,

28, எம்.வி.வ.ச. தெரு, திருவள்ளூர்.

எமது சோல் ஏஜன்ட்:-

M. E. அப்துல் ரகிமான் சாகிப், புகைப்பிடி வியாபாரம்.
பெரிய கடைவீதி, திருவள்ளூர்.

★ பிலிப்பைன் தீவுகள் ★

பிலிப்பைன் தீவுகள் சுமார் 7,083, இவைகளில் சுமார் 2400 தீவுகளுக்குப் பெயர் கொண்டு கிடையாது. இரண்டாவது மீயளவுத் தீவில் பெயர் வழங்கப்பட்டவை கல்லுஸான், மிண்டானோ, சாமார், நெக்ராஸ், பாஸ்வான், லேட், கெபுமுதலியதீவுகளாகும். 1939-ம் வருஷக்கணக்குப் படி மொத்த ஜனத்தொகை 1600000. இத் தீவுகள் வடக்கேயும் மேற்கேயும் தென்னைக்கடலால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. கிழக்கேபுரந்த பசிபிக்கடல். கிழக்கேயுள்ள மணிவா தீவுக்கும் சான் பிரான்சிஸ்கோவுக்கும் இடையில் 7000 மைல்கள் இருக்கின்றன.

பிலிப்பைன் தீவுகளுக்குத் தலைநகராக விளங்குவது மணிலா, இந்நகரம் லூஸானில் இருக்கிறது. 1941 ஜனவரியில் இந்நகரத்தில் 6,73,000 மக்கள் வசித்தனர். மணிலா நகரத்திற்கு 27 மைல் தூரத்தில் காரிகிடர் தீவு இருக்கிறது. உத்திய தரைக்கடலின் முனையில் ஜிப்ரால் டிஸ்ஸுவாறு அரணை விளங்குகிறதோடு அப்போல் காரிகிடரும் அரணாகவே விளங்குகிறது. இரண்டு வகை போட்டைகள் அங்கிருக்கின்றன. பிலிப்பைன் தீவுகள் எல்லாம் அநேகமாக மலைப்பிரதேசம் என்று சொல்லலாம். அங்கு பெரு நதிகள் அரிதம் இல்லை.

பிலிப்பைன் நாட்டு மக்களின் தேசிய மொழி டாகலாக் என்பது. யுத்தத்திற்கு முன் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆங்கிலத்திலோ, ஸ்பானிய மொழியிலோ பாடங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தாலும் டாகலாக் மொழியும் கற்பிக்கப்பட்டு வந்தது. சர்க்கார் காரியாலயங்களிலும், வர்த்தக நிலையங்களிலும் ஆங்கிலமும், ஸ்பானியத் மொழியும் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. பிலிப்பைன் மக்களில் பெரும்பாலான ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள், முஸ்லிம்கள் 6-சதவிகிதமிருக்கின்றனர். முஸ்லிம் மதத்தைச் சேர்ந்த மூராக்கள் குலுபகுதியில் இருக்கின்றனர். அவர்கள் உலோகத்தொழிலிலும் மாவேலைகளிலும், செவ்வத்தொழிலிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர்.

கல்வி

கல்வி தாராளமாகக் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. இத்தீவுகளில் கூட்டுமுறைவில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சேர்த்துக் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. 12000 பொதுக்கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும், 439 சொந்தப்பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் மூலமாகவும் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜப்பானியர்களின் ஆக்கிரமிப்புக்கு முன் ஆங்கிலமும், பிலிப்பைனின் தேசிய மொழியான டாகலாக்வும், பரவியதன் காரணமாக 48-சதவிகிதத்தினர் கல்வி கற்றிருந்தனர். மணிவா சர்வகலாசாலையும் தேசிய சர்வகலாசாலையும், தூக்கிழக்குக் கல்லூரியும் அமெரிக்க முறையில் உயர்தரக்கல்வி அளித்து வந்தன. ஆரம்பத்தில் ஆசிரியர்கள் அமெரிக்காவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டனர். பின்னால் பிலிப்பைன் மக்களுக்கு அவர்கள் தேசிய மொழியிலே கல்வி கற்பிக்கப்படவேண்டும் என்று ஏற்பட்டதும், அமெரிக்க ஆசிரியர்கள் வருகை குறைக்கப்பட்டது. உள்ளவர்கள் சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். அமெரிக்கரின் நிர்வாகத்தில் பிலிப்பைன் மக்கள் கல்வித்துறையில் வேகுதாரம் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதே.

சர்க்கார்

1898ல் கடைபெற்ற ஸ்பானியத்—அமெரிக்கா யுத்தத்திற்குப் பின் பிலிப்

பைன் தீவுகள் அமெரிக்காவுக்குச் சேர்ந்தன. 1907ல் அமெரிக்காக்காரர்களால் பிலிப்பைன் அசெம்பிளியைக் கூட்டிற்று. பின்னர் காலன்வெல் சர்க்கார் 1935ல் நிறுவப்பட்டது. மானுவேல் குயிலான் அச்சர்க்காரின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஜப்பானியர்கள் முன்னேற்றவேஜனரல் மக்தூர்த் தமது தலைமைக்காரியாலயத்தை ஆஸ்டிரேலியாவுக்கு மாற்றிக்கொண்டார். குயிலானும் அவரது சர்க்காரும் வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டியதாயிற்று. 1943 செப்டம்பர் 23ல் உடனே சுதந்திரம் அளிக்கவேண்டுமென்ற மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டது. தலைவர் மானுவேல் குயிலான் 1944 ஆகஸ்டு 1ம் தேதி மறைந்தார். அவருக்குப் பிதரு அவரது இடத்திற்கு முதிர்ந்த தேசியவாதியான சர்ஜியோ ஓஸ்மெனோ என்பவர் வந்தார்.

வாழ்க்கை

பிலிப்பைன் தீவுகளில் உள்ள மக்களின் முக்கிய வாழ்க்கை விவசாயமே. உலகிலே சிறந்த விவசாயிகளோடு பிலிப்பைனில் தான் காணலாம். விவசாயத்தில் அவர்கள் கையாளும் முறை நவீனமக்களுக்குச் சற்று வேடிக்கையாகவே காணப்படும் என்றாலும், அம்முறையைக்கொண்டும் பழங்காலத்து ஆபுதங்களைக் கொண்டும் பெறுகிறபலன் எவருக்கும் பெரும் ஆச்சரியத்தையே விளைவிக்கும். அவர்கள் தங்கள் நாட்டு நிலத்தின் பண்பை நன்கு அறிந்து, அதை எவ்வாறு திருத்துவதென்பதையும், உணர்ந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்யும் விவசாயப் பொருள்களில் அரிசி, தேங்காய், கயிறு, சர்க்கரை ஆகியவை முக்கியமானவை. சர்க்கரை உற்பத்தியில் இத்தீவுகள் 5வது வரிசையிலிருக்கின்றன. பலவகையான மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. கயிறு இங்கிருந்துதான் பெரும்பாலும் உலகிற்குச் சப்ளை ஆகிறது.

தென்னிந்தியாவில் தென்னை மரங்கள் பலன் தருவது போலவே, பிலிப்பைன் மக்களுக்கும் தென்னை மரங்கள் பெரிதும் பயனுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கும், வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதிக்கும் தென்னை மரங்களை வளர்த்து வருகிறார்கள். இவ்வுள்ள விவசாயப் பொருள்களையும், மக்கள் பழக்க வழக்கங்களையும் பார்த்தால் இலங்கைக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கும் சம்பந்தமிருந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வருகிறது. தூரக்கிழக்குத் தீவுகளும் தென்னிந்தியாவும் ஒருகாலத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருந்திருக்கிறது என்றே கருதவேண்டியிருக்கிறது.

அமெரிக்கர்கள் நவீனயந்திர சாதனங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மயந்திரத்தொழில் மிகச்சிறிய அளவிலேயிருந்து வருகிறது. சர்க்கார் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்துவது காட்டிலாகாவைத்தான். காட்டிலாகாவை விருத்தி பண்ணுவதில் பெருமுயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. பிலிப்பைன் சர்க்கரையும் இதரப்பொருள்களும் வரியில்லாமலே அமெரிக்காவில் இறக்குமதியாகின்றன.

கைத்தொழில்

20-ம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இத்தீவுகளில் வறுமை தலைவிரித்தாடிற்று. நிர்வாகத்தின் கவனம் இதிலே அதிகமாகச் செலுத்தவேண்டியதாயிற்று. வாழ்க்கைச் சரம் உயர்வடைய மக்களை வியாபாரத்திலும், கைத்தொழிலிலும் ஈடுபடும்படித் துண்டுவெண்டும் என்பதைக்

கண்டனர். பொருளாதாரநிலை உயர்வடைந்தால்தான் ஜனநாயக முறையில் மக்கள் வாழமுடியும் என்பதைத் தெரிந்தனர். ஆகவே, கைத்தொழில் விருத்திக்கான திட்டங்களைப்போட ஆரம்பித்தார்கள். இத்திட்டப்படி சர்க்கரைத் தொழிலுக்கான ஏற்பாடுகள் செய்தனர். வருடம் ஒன்றுக்கு 15 இலட்சம் டன் சர்க்கரை உற்பத்திக்கான தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டன. ஆக, சர்க்கரை ஏற்றுமதி முதல் இடத்தைப்பெறலாயிற்று. வருமானத்திற்குச்சிறந்த வழியாகவும் வேலையில்லாதவர்களுக்கு வேலையும் தொழிலாகவும் விளங்கலாயிற்று, இத்தொழில் வளர்வளர் மக்கள் அறிவும் வளர் ஆரம்பித்தது. அமெரிக்காவுக்குச் சென்று உயர்தரக்கல்வி கற்றுத்தேசியத் தொழில்களை வளர்க்க முனைந்துவிட்டார்கள். உலக சர்க்கரை மார்க்கட்டில் பிலிப்பைனில் உற்பத்தியாகும் சர்க்கரைதான் பெயர் பெற்றது.

சர்க்கரைக்கு அடுத்தபடியாக முக்கியத்துவம்வாய்ந்த தொழில் தென்னை மரத்திலிருந்து கிடைக்கும் பொருள்களாகும். இத்துறையை விருத்திபண்ணவும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. எண்ணெய் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள் பெருகலாயிற்று. தென்னையிலிருந்து வெண்ணெய், தேன் முதலியன எடுக்க ஆரம்பித்தார்கள். சோய்யும் இரண்டாந்தரத் தொழிலாக கடைபெற்று வருகிறது. உலர்ந்த தேங்காய்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன.

தாதுப் பொருள்கள்

இத் தீவுகளில் கிடைக்கும் தாதுப் பொருள்களில் தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு, தாமிரம், ஈயம் முதலியவைகள் முக்கியமானவை. மிண்டானோவீதில் தாமிரம் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. ஆனால் முழுமையும் வெட்டி எடுக்கப்படவில்லை. பாகியோ நகருக்குப் பக்கத்தில் தங்கம் இருப்பதாகக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

பிலிப்பைனுக்கு வருகிறவர்கள் இதை கிழக்கு ஸ்காட்லாண்டு என்றழைக்கிறார்கள்.

★ அறிக்கை

20-2-46 மாலே 7-மணிக்கு தஞ்சை ஜில்லா திராவிட கழக அமைப்புக் கூட்டம் சும்பகோணம் ராஜேஸ்வரன் வடக்கு வீதியிலுள்ள திராவிடர் கழகத்தில் கூட்டப்பட்டது. ஷை கூட்டத்திற்கு தஞ்சை மாவட்டப் பல தாலுக்காவில் இருந்து பிரதிநிதிகள் வராத காரணத்தால் இந்த அமைப்புக் கூட்டம் 10-3-46 ருபயிற்றுக்கிழமை மாலே 5-மணிக்கு ராஜேஸ்வரன் வடக்கு வீதி டி. எம். நாயர் ரூபகார்த்த கட்டிடத்தில் நடைபெறும். தாலுக்கா கழகங்கள் தங்களுடைய கழகத்தின் தலைவர் காரியதரிசி முதலிய விபரத்தை உடனே சும்பகோணம் கழகத்திற்கு கடிதமூலியம் தெரிவிக்கக்கோருவதோடு, இல்லாததாலுக்கா களில் உடனே கழகத்தை நிறுவி அதன் விபரத்தையும் தெரியப்படுத்தக் கோரப்படுகிறது.

கே. கே. நீலமேகம்,
செயலாளர்,
திராவிடர் கழகம்.

தாராவி திராவிட நாடு பகுத்தறிவு நிலையம்

2-ம் ஆண்டு நிறைவிழா
3-2-46ல் எஸ். எம். சால் கட்டிடத்தில் தோழர் எஸ். டி. சுவரிதாசன் தலைமையில் கொண்டாடப்பட்டது.

தேடியது, வக்கீலை!

7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

காணப்பட்டான். டாக்டர், “கைபார்த்தார்” மருந்து கொடுத்தார். ஒரு வாரத்தில் பழையபடி உலவும் நிலை பெற்றான். ஆனால், பழைய சினைப்பு யாவும் அழிந்துவிட்டது. கருணா! எல்லப்பருதலி! சொக்கலிங்கம்! சொருபான்ந்தன்! சடையன்! எல்லாம்மனதிலிருந்தேமறைந்துபோய்விட்டது. எம்பெருமானைக்கூட மறந்துவிட்டான். பழைய உருவம், உள்ளம், பிரத்யேகமான மாறுதலை அடைந்துவிட்டது. எம்பெருமானாகச் சென்று, எவ்வளவோ முயன்று, பழையநினைவுகளைக் கவனப்படுத்தியபோதும், இருதய நாதனால் எதையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, கண்களில் நீர் ததும்பிற்று எம்பெருமானுக்கு மண்ணை யிலேபட்ட பலமான அடியினால், ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியிலே, இருதய நாதனுக்கு மூளை கெட்டுவிட்டது என்று டாக்டர் கூறிவிட்டார். பித்தம்பிடித்தவனென்று, வேறுபாட்டு ஆட்டம், சேட்டை, எதிலும் தெரியவில்லை. இருதயநாதன், தன் எதிரிலே, யாரைக்கண்டாலும், ‘வக்கீலா, சார்! நீங்கள்’ என்று கேட்பான். வேறு ஒரு பேச்சும் பேசுவதில்லை. திக்கற்ற இருதயநாதனுக்கு, எம்பெருமான்தான் உதவிசெய்து கொண்டிருந்தான், சாப்பிடுவான், உலவப்போவான், உலகிவிட்டு எம்பெருமான் வீடு வந்ததும், “இருதயம்! எங்கே அப்பா போயிருந்தே?” என்று எம்பெருமான் கேட்பான். “வக்கீல் வீட்டுக்கு” என்று பதில் கூறுவான் இருதயநாதன்,

யார் வருவார்கள், அவனுக்கு வக்கீல் வேலை செய்ய!!

[கதை கற்பனையே. பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல]

கதிர்வேலு — தனலட்சுமி

தோழர் N. V. நடராசன் சகோதரர் N. V. கதிர்வேலுக்கும், கைதயூர் T. கிருஷ்ணசாமி அவர்களின் மகள் திருமதி தனலட்சுமிக்கும் 18-2-46 பெத்தநாயக்கன்பேட்டை நடராஜ திருமண மண்டபத்தில், ஆசிரியர் மயிலை சிவமுத்துக்குமாரசாமியார் தலைமையில் சீர்திருத்தத் திருமணம் நடைபெற்றது.

ஆண்டு விழா

திருவாரூர் திராவிட மாணவர் கழக 3-வது ஆண்டு நிறைவிழா 17-2-46 அன்று கருணாகிரி தியேட்டரில் நாகை வழக்கறிஞர் டி. கே. விசயநாகவலு அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. அது சமயம் தோழர்களான இ. வி. கே. சம்பத் எ. பி. சுனர்த்தனம், ஷை, தவமணி ராசன், பி. சூழந்தையா, எம். கருணாகிரி, கே. தியாகராசன், பாவலர் பாலசுந்தரம் முதலியவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினர். சில தீர்மானங்கள் சிறைவேற்றப்பட்டன. செயலாளர் நன்றிகூறலுடன் விழா முடிவுற்றது.

பொதுக்கூட்டம்

வெளிப்பாளையம் மணி பகுத்தறிவுக் கழகச்சார்பிலும், நாகை திராவிடர் கழகச் சார்பிலும் 3-2-46-ல் அவுரிதிடல் மைதானத்தில் வழக்கறிஞர் டி. கே. விஜயநாகவலு தலைமையில் பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

வாழ்க்கை ஒப்பந்தம்

7-2-46-ல் அய்யம்பேட்டை ஆர். கிருட்டிணசாமிக்கும். தஞ்சை சாவித்திரி அம்மாளுக்கும் தஞ்சை உஷ் போலீஸ் லயனில் கரத்தை தமிழ்ச்சங்க போராளியர் தோழர், பெரியசாமிய்புலவர் அவர்கள் தலைமையில் வாழ்க்கை ஒப்பந்தமும் தோழர் டி. எஸ். சப்பையா பிள்ளை அவர்கள் புதல்வி மங்கையர்க்கா சிக்கு புரோகிதமற்ற காதணிவிழாவும் சீரியமுறையில் சிறப்புடன் நடந்ததை முன்னிட்டுத் திராவிடநாடு வளர்ச்சிக்கு ரூபா ஒன்று தரப்பட்டது.

கிஷரி மார்க்க
பட்டணம் பொருள்.

நிறம் காரம் மணத்தில் நிகரற்றது
இன்றே உங்கள் தேவைக்கு ஆர்டர் செய்யுங்கள்.

எ. எஸ். ராஜன் அனல் கம்பெனி,
தயால்பெட்டி ரெ. 155,
பழையபவண ரைப்பேட்டை, சென்னை.